

ABONAMENTUL
 Pe un an 24 Cor.
 Pe jumătate an 12 "
 Pe 1 lună 2 "
 Nral de Duminică pe un an 4 Cor.
 Pentru România și America 10 Cor.
 Pentru România și străinătate nrii de
 zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA
 Deák Ferenc-utca nr. 20.

INSERTIUNILE se primesc la admi-
 nistrație.

Manuscripte nu se înapoiază.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Să ne organizăm!

Proiectul de lege al contelui Apponyi Albert, prin tendințele sale de maghiarizare este predestinat să devie punctul de plecare al unei puternice mișcări sociale întru apărarea culturii naționale românești. Din legislația țării suntem prizoniți, pentru că pe lângă sistemul electoral de azi guvernul poate să facă iluzorie voința adevărată a cetățenilor și să-și aleagă parlament după plac. Din comitate încă suntem scoși prin sistemul injust al virilismului. Nicăiri, nu ne este făcut posibil ca la loc convenit să solicităm cu insistență, respectarea culturii noastre și sprijinirea ei chiar cu banii publici. Așa am ajuns în trista situație, că guvernul centralist ungar, nu numai să refuze ori-ce sprijin înaintării noastre culturale, ci să ne octroeze chiar o cultură străină de noi, în nepotrivire cu firea, temperamentul și lumea noastră sufletească, iar cultura noastră națională să o stârpească, desființând așezămintele — cum e și școala — în care ea ar putea trăi și înflori. Și cu toate că guvernul o știe prea bine, că pe lângă sistemul electoral actual — *majoritatea parlamentară de azi nu poate fi considerată ca reprezentând adevărata voință a țării*, totuși vrea să-și forțeze proiectele asupra milioanele de cetățeni. Acolo, unde guvernul ne atacă libertatea individuală, nobilul principiu al libertății învățământului, sentimentele noastre religioase și voința noastră: *în legislația țării*, nu ne stă în putință — încâtva poate și din vina noastră — a ne putea apăra cu succes.

Numai pe calea socială ni-a rămas teren pentru manifestarea conștiinței noastre naționale. Numai societatea românească poate opune o efectivă rezistență, politiceii tirane de maghiarizare. Numai pe cale socială se poate organiza cu șanse rezistența națională. Deviza noastră trebuie să fie, *ca pe pământul locuit de români, conducerea politică și socială să fie a românilor*. Cine se vâra între noi și nu se asimilează felului nostru de a fi, pe acela să-l izolăm cu desăvârșire. Pentru noi un astfel de om nu există și nu este luat în socotință. Pentru mișcarea aceasta socială trebuie să câștigăm elementele independente române și cu deosebire păturile de țărani cu totul neatârnatore de guvern. Poporul este acela de soarta căruia mai puțin s'a interesat guvernul. Poporul este numai subiect de imposit bun pentru a liferă instrumente guvernului pe plac. Ci puterea poporului este cea mai infricoșată — numai de mâni organizatoare e nevoie.

Noi, cari suntem aderenții celei mai largi democrații, facem cu toate acestea relativ foarte puțin pentru luminarea, închegarea

și organizarea păturilor largi ale poporului. Iar fără de aceasta succese politice nu vom putea recolta niciodată. Cu o politică la întâmplare nu vom putea ajunge la nimica, tocmai precum nu se poate câștiga un război fără armată organizată și disciplinată.

Iar în direcția aceasta atât de puțin am făcut, încât putem spune cu drept cuvânt că n'am făcut nimica. Dela vremurile Memorandului încoaci, putem afirma că n'am avut nici cea mai primitivă organizație politică. Atunci am avut pentru că am avut norocul să avem un cap organizator, ca și care nici înainte nici după aceea n'am avut altul, pe: Eugen Brote. L'am pierdut pe dânsul și s'a destrămat și începutul organizării forțelor politice a românilor din Ungaria.

Când la ultimele alegeri isbutirăm prin însuflețirea spontană a masselor române, deșteptată mai ales prin presă, să ne alegem 15 deputați, legam mari speranțe, că deputații aleși își vor considera de cea dintâiu și mai arzătoare datorie a lor, să porceadă la munca de organizare.

Iată însă că a trecut un an și în direcția aceasta nu s'a făcut nimic, n'avem nici măcar un plan, nici un program privitor la munca aceasta mai grea și mai puțin șgomotoasă și după cât cunoaștem noi lucrurile și oamenii, trebuie să renunțăm chiar la speranța unei organizări din centru, pentru care lipsesc oamenii. Intre deputații noștri sunt mulți foarte harnici, de o valoare individuală necontestată, ei ar putea sta în ori-care parlament occidental, nu este însă nici unul de talentul special și atât de valoros: *talentul de a ști organiza*. Cel puțin până acum nici unul nu s'a validat în direcția aceasta.

Iată de ce, să nu ne așteptăm dela alții și nu ne așteptăm nici chiar dela deputați în privința aceasta, ci să se porceadă acasă în centrele românești, în periferii mai mici la munca organizării. Până aci am putut exista și fără aceasta. Acum însă, când progesul nostru cultural, existența noastră este amenințată de primejdii abia cunoscute până aci, organizarea este o necesitate imperioasă. *Societatea românească trebuie să-și afirme puterea sa față de cei ce cu mâni sacrilege îi turbură buna sa pace*. Pacea aceasta însă tot numai prin luptă ni-o putem câștiga, pentru că guvernul numai atunci va respecta drepturile noastre, când va simți că este o putere în societatea românească.

Numai o astfel de activitate socială ne poate aduce nouă succesul politic: *ca în ținuturile noastre noi să fim stăpâni*. Numai în chipul acesta vom isbuti să ne alegem un număr corespunzător de reprezentanți în Dieta țării, cari să ne poată apăra cu succes interesele noastre multiple. Pentru că să ne închipuim numai: ar fi cutezat oare con-

tele Apponyi să vie cu proiectele sale, dacă în ținuturile noastre conducerea politică ar fi concentrată în mâinile noastre și dacă noi românii am avea azi cel puțin 30—35 deputați câți am putea avea și pe lângă sistemul electoral de azi — în parlament? Un astfel de număr de deputați, la spatele cărora ar sta un întreg popor, ar aduce în așa situații guvernul, încât l-ar sili, de voe bucușos, la concesiuni. 30 - 35 de bărbați opozanți în parlament ar putea cuceri dintr'odată pe seamă poporului nostru respectul ce i-se cuvine ori-cărui popor cultural. Interesele noastre culturale, bisericesti, școlare, economice, toate cu un cuvânt, vor fi numai atunci respectate dacă vom ști lupta pentru ele. Jurământul singuraticilor, că vor respecta legile, am văzut că nu plătește nimic. Dacă nu vom lupta, uniți și fără șovăire, vom pierde încet încet totul, pentru că pe lângă sistemul de azi drepturi câștigate ni-se răpesc, ni-se fură.

La muncă deci!

Presa străină, din Viena și Pesta, anunțând schimbarea de guvern în România, scoate în relief numele dlui primministru *D. Sturdza* ca pe a celui mai cunoscut bărbat de stat român. Prezența lui în fruntea cabinetului e o garanție că actuala situație gravă va lua o întorsătură normală. Străinătatea poate avea toată încrederea.

Noul guvern al României.

(R.) »*Puterea în asemenea împrejurări e Calvar*«, — a zis dl *Emil Costinescu* în vorbirea sa rostită în ședința [dela 22 c. a Camerei României... Nimic mai adevărat de cât aceste cuvinte, pentru că nimic nu ni-se pare mai dureros decât cele ce se petrec în România, unde revoltele țărănești s'au întins ș'au luat, în ultimele trei zile, un caracter și mai grav.

Nici nu i-se poate da însă unui partid politic misiune mai mare și o sarcină cu mai multă răspundere decât *guvernul* în astfel de împrejurări.

Incercatul sftenic al M. Sale, dl *Dimitrie Sturdza*, nu s'a dat însă îndărăt dela îndeplinirea acestei mari sarcini, pe care o consideră de cea mai înaltă datorie și desigur va pune toate experiențele sale de vechiu bărbat de stat și întreaga vigoare, pe care Dumnezeu i-a hărăzit-o și i-a păstrat-o și la vârsta înaintată.

Să iei, la vârsta de 74 ani, cărma unei țări în plină revoltă țărănească, iată ceva eroic.

Dela războiul pentru independență, așa ni-se pare, țara n'a trecut o epocă mai critică și mai plină de griji pentru guvernanti și rege.

Și șeful și ajutoarele sale, au primit acest Calvar. Dragostea de țară și de frați și cre-

Pentru castele, vile, sanatoare, spitale, hoteluri, fabrici, laboratoare, gări, casarme, biserici, școli, comune și orașe mici, cea mai ieftină iluminare e ceea-ce se poate face cu gazul Benoid. Flacăra ce corăspunde la 50 lumini costă pe oră numai 16 filleri.

Telefon 561.

Telefon 561.

**Magyar Benoid-gáz
 Részvénytársaság.**

Arad, Pécskai ut 13/14.

Fără acitelin! Ori ce primejdie eschisă! Cea mai simplă manuară! Epistole de recunoștință din patrie și străinătate. Patente din patrie și străinătate. Nenumărate premieri. Cei interesați primesc deslușiri detaliate.

Prospect gratuit, fără nici un contract.

dința către purtătorul Coroanei, le-a impus-o asta. Iar după ce vor reuși să potolească răscoala și vor fi rezolvat definitiv și chestia agrară, făcând să înceteze cauzele, cari au produs actuala tulburare în sânul țărâniei, se va putea zice că a fost cucerită și Plevna internă, cum numise marele C. A. Rosetti consolidarea vieții lăuntrice a statului.

Sub Ioan Brătianu, ca ministru-președinte și de război, partidul național-liberal a înscris în istoria țării pagini pline cu fapte glorioase... Soartea așa a vrut, ca același partid, prezidat de elevul (D. Sturdza) lui Brătianu, și având la afacerile interne pe Ion Brătianu fiul, să fie chemat a lua și Plevna internă...

Țeara întregă și românimea de pretutindenea stă acum cu ochii întinși spre București, unde se decid lucruri menite a scăpa țeara dintr'o nenorocire mare.

Avem nădejde, că cei chemați la guvern se vor dovedi destoinici și demni urmași ai predecesorilor.

Șeful s'a și înconjurat cu un stat-major compus din ce are partidul mai strălucit... Emil Costinescu este fostul ministru de finanțe, care are merite neperitoare în marea operă de scăpare a țării, când cu criza economică. Spiru Haret este un vechiu și neclintit colaborator la toate lucrurile mari, ce a săvârșit partidul național-liberal de un pătrar de veac încoaci. Ioan Brătianu, deși bărbat încă tânăr, este însă a treia oară ministru ș'acum i-s'a încredințat cel mai important minister. E mândru și speranța partidului. E simpatic, încât dacă ar putea cutreera țeara pe d'antregul, ar potoli pe țărani cu dulceața graiului și a privirii...

Ceilalți sunt și ei noi numai ca ministri, dar ca luptători în partid își au de mult reputația bine stabilită.

Anton Carp e una dintre capacitățile financiare mari ale țării. E de ani mulți director la Banca Națională și în anii din urmă ca senator a dat dovezi că este un bărbat politic valoros.

V. G. Mortzun era indicat de mult s'a-

jungă ministru. În ultima cameră liberală fusese vice-președinte. Cunoaște bine în-deosebi chestia agrară a țării și luminile lui la reforma mare, ce se va face, desigur vor servi mult guvernului și țării. E orator de seamă, cald, comunicativ.

Toma Stelian, profesor universitar și avocat de frunte. Face parte din garda mai tineră a partidului liberal.

Generalul Averescu este o podoabă a armatei române.

Și toți bărbați de muncă!

Rar un minister a intrat în funcție sub astfel de auspicii. Dar nici nu sunt mulți bărbați de stat cărora soartea să le fi dat prilej a munci mai cu folos pentru țară și pentru onoarea numelui românesc.

De-o săptămână țara e în flacări iar în străinătate regatul român modern și înfloritor e pus pe treapta cea mai de jos a vieții balcanice... Prin măsurile imediate ce le vor lua și prin reforma agrară ce vor trebui să facă, actualii ministri ai României trebuie să ajungă nu numai să restabilească ordinea, dar să lecuiască odată și pentru totdeauna răul, ce de atâta amar de vreme rodea la rădăcină... Vor dovedi astfel și străinătății, că dacă s'a abătut asupra țării vijelia d'acum, conducătorii înțeleg primejdia și își dau seama de remediile menite a ridica din toate punctele de vedere țara și a o menține în stima ce a câștigat pe urma înțelepciunii regelui și a vitejiei celor căzuți la Plevna.

Desigur că toți românii doresc din tot sufletul succes guvernului chemat de M. Sa Regele Carol să prezidieze nu numai la fapte menite a opri poporul în povârniș, ci a duce țara cu un pas mare înainte.

Răscoalele țărănești din România.

Nici știrile de azi nu sunt mai bune decât cele de ieri. Este adevărat că în unele locuri țărâniei s'au liniștit, în alte părți însă, și anume în județe din Muntenia, s'au pro-

pus tulburări grave. Iată știrile mai noi, date după județ.

Iasi. Dl general Tell, comandantul suprem al trupelor a trimis o circulară tuturor comandantilor de trupe, prin care le face cunoscut, că trupele nu vor mai trage în aer ci cu cartușe de războiu, după ce se vor face somațiile legale.

În ori-ce caz trupa nu are voie să părăsească locul ocupat.

S'a semnalat o vie agitație pe moșia Poeni, a M. S. Regelui.

S'a trimis acolo o companie din reg. 25 infanterie.

La Țibana s'a produs o ciocnire între sătenii răsculați și populație, care s'a apărut cu revoltele.

Un țaran a fost rănit.

La Poiana Cârului au fost deasemenea revolte. S'au trimis trupe.

Roman. Sâmbătă au avut loc grave dezordini în întreg județul. Țărâniei răsculați în furia lor, nu mai cunosc nici o margine.

În Băcești țărâniei s'au dat la adevărate devastări. Armata a intervenit și s'a produs o groaznică încăierare.

Din partea țărănilor au căzut doi morți și 2 răniți.

Doi soldați din reg. 7 Prahova au fost împușcați de țărani.

Majorul Gorsky, care era călare, a fost încunjurat de țărani, cari voiau să-l dea jos de pe cal. El le-a făcut trei somațiuni, după care s'a apărut trăgând focuri de revolver. El a omorât un țaran și a rănit pe alți doi. Cu mare greutate el a putut fugi.

Țărâniei răsculați au dat foc la comunele Dulcești și Trifești, cari n'au voit să se unească cu răsculații.

S'au cerut ajutoare militare.

Vaslui. În oraș a fost azi liniște, grație măsurilor militare.

În comuna Pungești a fost o gravă încăierare cu armata. Răsculații au devastat casele locuitorilor.

Armata a intervenit împușcând pe țărani.

Au fost 5 morți și 20 răniți.

La Roșiești a fost devastată proprietatea dlui Ioan Negri.

FOIȚĂ ORIGINALĂ A «TRIBUNEI».

Expoziția pictorului Petrașcu.

— Cronică artistică. —

Ca o încheiere a expozițiilor personale dela Ateneu am avut pe aceea a dlui G. Petrașcu, unul din membrii »Tinerimei Artistice«, un pictor care se afirmă din ce în ce mai mult ca una din personalitățile cele mai de seamă ale artei noastre.

Dl Petrașcu se deosebește de mai toți pictorii noștri tineri prin felul cum își dă, în multe lucrări, impresia de cugetător, de adânc observator. De-aici poezia cu care prinde artistul pe ori cine e în stare să priceapă ceva din ceea ce a încheiat el în pânzele sale.

Chiar și chipul cum își alege subiectele acest pictor lămurește pe ori-cine asupra personalității lui. În deosebi peisagist, pictorul își alege din firea încunjurătoare pozițiile singuratică, câmpii nemărginite, ori drumuri părăsite, ruini solitare ori o rariște de pădure singuratică, dacă nu-și află în întinderea mării sau în țărâniei ei stâncoși locuri demne de a fi înfăptuite în eternitatea culorilor.

De-acî o desinteresare aproape deplină de tot ce face atracția iubitorilor de forme și contururi, deci lipsa acelei note decorative pe care o prea găsim peste tot.

Se poate însă ca cei iubitori ai formei pentru formă să fie mult mai prețuiți, iar pictorul cugetător, celce caută să dea cât poate mai mult caracteristica celor ce îi isbesc atenția, acesta se prea poate să fie înțeles de mai puțini. E și ceva firesc. Atât de puțini își dau seama de felul cum

se traduce o stare sufletească în limbajul culorilor, atât de puțini sunt în stare să deosebească un caracter de un altul în acest fel, încât e ceva ușor de înțeles de ce așa de puțini pictori fac adevărate portrete.

În natură cu atât mai e greu de găsit caracteristicile pentru cei mai mulți. Linii și nuanțe, desfășurări de spații și forme, atât ne dă cei mai mulți.

Pictorul Petrașcu înțelege limbajul acesta delicat al singurătăților și el își apleacă sufletul spre o pricepere a firei prin felul cum desprinde din imenzitate ceea ce cuprinde în culori. Nu-i o poetizare, ci e însăși poezia firei ce o exprimă el cu multă îndemânare.

Acestui fel de a fi în artă, această adâncire a necunoscutului, ce-i pândeste sufletul până îl percepe, aceasta e caracteristica lucrărilor acestui artist. Se înțelege deci că factura nu e un efect în lucrările sale și de multe ori bucățile de culoare așternute în libertate înu spun mult celor ce iubesc minuțiozitățile.

Trăsătura largă, fixarea siluetei, acestea sunt mijloacele simple, prin care acest pictor redă tot ce îi place.

Tonalitatea uneori prea închisă a pânzelor acestui artist își lasă impresia unei acalmii triste, ceva din fatalitatea celor ce se petrec în natură.

În pânzele sale din urmă acest detaliu caracteristic iese și mai mult la iveală. Toate lucrările sale cu priveliști din Egipt au o nuanță de tristețe adâncă tocmai din continua preocupare a redării lucrurilor neînțelese de mulți.

Ogradele largi, așternute cu dale de piatră, în care musulmanii într'o rugă mută așteaptă cu-

vântul unei ulemale, aerul acela de dezolare din asemeni lucrări arată tot mai mult consecuența cu care artistul își continuă opera sa.

Ființa omenească nu îl preocupă în mijlocul naturii decât ca o explicație, ca un coordonat al simțământului deșteptat. Chipurile se sting sub pete, gesturile sunt largi și pline de înțeles.

Când însă din om își face un obiect al artei, atunci vedem ieșind de sub penel personalitatea, ceace caracterizează pe individ, nu însă în toate lucrările.

A spune despre un pictor că e poet, a-i da chiar caracteristica unui filosof ce-și concretizează în opera sa stări sufletești, rezultatul unor adânci observațiuni, poate părea pentru acei iubitori ai aspectelor și culorilor o simplă himeră. Când însă vede cineva cum acest pictor pătrunde și redă poezia vechimei, lesne își dă seamă de adevăr.

În pânzele pictorului Petrașcu casele vechi, dărâpăturile izolate, clădirile de altă dată în cari găsim simplitatea fermecătoare a unor elemente de stil românesc, tot ce vorbește această limbă neînțeleasă, capătă o poezie deosebită tocmai prin simplitate cum sunt toate realizate.

Alături de pânzele pictorului Petrașcu, dl Paciurea, unul din sculptorii noștri tineri cei mai buni, a expus câteva lucrări, mari și mici, dintre cari în deosebi gigantul, făcut pentru cascada expoziției și un mic bust îl pun într'o lumină caracteristică.

Sculptorii noștri se luptă cu greutate mari și statul comandă mereu la monumente fără nici un Dumnezeu la artiștii francezi mai ales cari lucrează toți după un tipic.

București.

I. Gruia.

La Ivăvești au fost deasemenea devastări. S'a devastat casa arendașului Caner.

Falsiu. Răscoala s'a întins și în județul nostru. Azi vre-o 300 de țărani din Tătăreni au încercat să năvălească în Huși prin bariera gărei.

Ei au fost însă respinși de armată, care după somațiile legale a tras foc.

Au căzut morți 2 țărani și 4 sunt răniți.

Azi a sosit aci un batalion din reg. 4 Argeș și se așteaptă sosirea regimentului 1 Dolj.

Tutova. La Plopana au avut loc devastări. Sătenii din Valea Hogeii și Lipova (Vasluiu) și din Vladaia-Tutova, au năvălit în acea comună devastând-o. Intervenind armata ei s'au potolit.

Tecuci. În oraș a fost liniște. Din județ însă vin știri grave.

Aproape toți țărani din județ s'au revoltat. În satele Ungureni, Țigănești și Negriștești, ei au cerut arendașului să le dea pământ cu 25 lei falcea. Loc. Stadion și doi soldați ce se aflau acolo, deabia au scăpat cu viață.

În Berheci, țărani au asediat fabrica de coniac Navillo trăgând focuri asupra soldaților. Soldații sub comanda loc. Damienescu au tras de asemenea. *Sunt mai mulți morți și răniți.*

La Ivesți, Furceni, Movilești și Cosmești, țărani au devastat totul.

La Drăgușin țărani au dat foc vilei dlui Nicu Cincu.

La Vameș au incendiat casa arendașului Vasmagides și curtea de pe moșia domnului col. Șerbănescu.

S'au semnalat răscoale în comunele Poiana, Țapu și Umbrășești.

S'au trimis trupe numeroase în județ, sub comanda dlui gen. Avramescu.

Covurluiu. În Galați s'au produs azi mari dezordini.

Un număr de 300 țărani din Lazoeni și Vadul Murgurului, au pătruns pe la orele 4 p. m. în oraș și au reușit să vină până la palatul administrativ.

Față de această invazie s'au luat măsuri ca răscoala să numai înainteze.

Pe lângă răscoala s'a adunat un mare număr de mahalagii, cari îndemnau pe țărani să înainteze.

Dl Gr. Ciuntu, prefectul județului, i-a sfătuit să plece, de oarece nu poate vorbi cu toți și să trimeată o delegație. Pe jumătate convinși, ei au plecat; pe drum însă s'au întâlnit cu o ceată de mahalagii, cari i-au înapoiat iar la palatul administrativ.

Aci ei au fost întâmpinați de prefectul Ciuntu, colonelul Deșliu și procurorul Danielopol, precum și de un escadron de roșiori.

Țărani refuzând să se retragă procurorul Danielopol a făcut somațiile legale și armata a tras.

La prima salvă au căzut 12 morți și foarte mulți răniți. Dintre răniți au mai murit trei până seara.

Între cei morți este și Spiru Plăcintaru, achitat cu o zi înainte de Curtea cu jurați pentru omorul sergentului-major de oraș Șerbu. A fost rănit și o țigancă care taversa strada Domnească, unde e palatul administrativ.

O altă ciocnire a avut loc în piața Nouă. Răsvrații au fost respinși de un escadron de roșiori.

Semnalându-se dezordini și în Badalau, s'au trimis acolo trupe de infanterie.

Orașul a fost ocupat militărește. Dl general Wartiade și-a instalat cartierul la palatul administrativ, de unde dă ordine.

Patrulele au circulat în tot timpul nopții. Toate oficiile publice au fost ocupate militărește.

La Slobozia au avut loc de asemenea mari dezordini. S'a dat foc curții arendașului Juster.

Putna. În Focșani nu s'au produs dezordini. La Pădureni, țărani s'au răscolit și au sefestrat pe inspectorul comunal Lagescu, care a fost însă scăpat de perceptorul Bulău.

S'au trimis din Mărășești 20 de soldați. Arendașul Nedelcu a sosit pentru a se înțelege cu țărani.

Au avut loc devastări în comunele Boțirlan, Vultur, Căieni și Plăinești.

R-Sărat. Ieri au început și aci devastările. Un număr considerabil de țărani pătrunzind în oraș înarmați cu bâte, s'au atunat asupra cafenelelor și prăvăliilor mari din centru, mai ales calea Victoriei și au distrus mobilierul spărgând geamurile și aruncând în stradă lucrurile.

De-aci s'au îndreptat spre casa arendașului Gh. Codreanu, hotărâți a-l ucide.

Nenorocitul arendaș aflând la timp o luă la fugă spre primărie, urmărit cu îndârjire de mii de răscoalați.

O parte din țărani au devastat curtea lui Codreanu, în timp ce ceilalți înconjuraseră primăria, unde aceasta reușise să se refugieze și vociferau îngrozitor cerând să li-se predea arendașul.

În același timp ei începură a bombarda cu pietre locale primăria și înaintară lovind cu ciomagile în cei cari le opunea rezistență.

Multe persoane au fost rănite. Codreanu a primit câteva lovituri grave.

De-aci încolo furia răsvrațiilor nu mai cunoștea margini.

Au fost complet devastate cafeneaua Antonescu, casa Lupescu, de unde s'au furat bani și bijuterii, casa Murgescu; a fost distrus templul evreesc.

Devastatorii îndreptându-se spre locuința dlui Costică Iorgulescu, deputat, servitorii aflători în casă, sub impresia pericolului ce-i amenință au început a trage focuri de revolver contra șuvolului, care invadase curtea.

Fapt surprinzător, țărani s'au intimidat pe loc și au părăsit curtea fugind în alte direcții continuând opera lor de distrucțiune.

Soldații regim. 9 cari au opus rezistență la barieră s'au văzut neputincioși față de mii de țărani. S'au tras focuri oarbe la care răscoalați au răspuns cu pietre.

Sublocotenentul Coșereanu a fost lovit în cap, iar dânsul a rănit pe un țaran cu un foc de revolver.

În județ au avut loc devastări în comunele Boțirlău, Vulturi, Căieni, Plăinești. Aci se adunaseră țărani din Popești, Cărligele și Urechești, reclamând împărțirea marelui domeniu Plăinești.

Curtea de pe moșia Caiata proprietatea dlui Rosetti Bălănescu a fost oribil devastată cauzându-se pagube de peste 200.000 lei.

Au mai fost devastați arendașii Friedmann și Mendel.

S'a trimis spre R-Sărat reg. 21 Ilfov a cărui sosire e așteptată de orașenii terorizați.

Buzău. S'au produs azi mari devastări în orașul nostru. Un număr de țărani la cari s'au asociat mulți mahalagii au pornit pe str. Dobrogei și pe str. Târgului, unde au devastat totul.

De asemenea au fost devastate templul și școala izraelită.

Numai cu mare greutate armata a putut împărășia pe răsvrații.

Panica în oraș este mare.

Dolj. În județ se anunță mari dezordini. În Valea Stanciului țărani s'au răscolit și au

Ultima zi de vară.

— Noveletă. —

După multe zile lungi și mohorâte, mai apăru încă odată o strălucitoare rază de soare. O ultimă zi caldă de vară.

Contesa Maria sta răzimată de stâlpul balconului, întinzându-și ușor membrele. Aerul cald și moale îi produse o lene dulce.

Din depărtare s'auzea zgomotul adânc și liniștit al mării. Mii de scânteii aurii îi inundau suprafața, așa că abia se putea distinge culoarea ei albastră.

»Adio, mamă!« »Adio Doamnă!«

Maria se aplecă pe grilaj și zimbă părechei de jos. Doi ochi albaștri, strălucitori, ca de copil, priviau în sus spre ea. Apoi încă alți doi suri și blânzi, ochi de barbat se fixară asupra ei.

Maria le aruncă o privire fugitivă și un zimbet tremurător se ivi pe buzele ei.

»Și într'adevăr nu vrei să vii mamă?« se mai auzi încă odată din gurița roșie a fetei. »Și așa este pentru ultima oară, azi trebuie să ne luăm adio, dela mare.«

Contesa Maria, își puse mâna, pe fruntea ei albă, făcând semn negativ cu capul.

Ea trebuie să fie singură, când își va lua adio...

»O, tot cu durerile tale de cap!« răsună cu supărare vocea limpede a copilului ei.

O privire repede, din ochii suri, se îndreaptă asupra figurei palide și suferinde a Maricei, și o întreabă cu căldură:

»Suferi mult doamnă?«

Un zimbet fugitiv și obosit se ivi pe buzele ei, contrasta cu ochii ei serioși, triști și obosiți.

»Nu, nu!«

Apoi ambii se îndreptară spre țărmul mării.

Două figuri frumoase. El înalt, brunet, nu tocmai tânăr, dar totuși în cea mai frumoasă etate. Pe când asupra figurei grațioasei sale tovarășe, se revărsă lumina primăverii.

Maria cuprinsă de jale, privea în urma lor.

Bărbatul își plecă capul spre frumoasa fată. Oare ce îi va fi spus?

Un râs clar, copilăresc, răsună până la femeia izolată.

Maria își întinse brațele cu dor.

O, tinerețe, tinerețe!

Deodată, lacrimi-ferbinți isvoriră din ochii ei castanii, și alunecară lin pe obraji. Nu se rușină de ele, fiindcă erau lacrimi de bun rămas, dela un vis frumos și admirabil. Și totuși, ce greu e acest bun rămas — nespuse de greu.

Un zefir domol mângăie obraji ei ferbinți și inundați de lacrimi. Sigur, ultima zi de vară — și apoi vine toamna, rece și mohorâtă — și totdeodată și toamna vieții sale solitare.

Câtă durere îi produse aceasta!

Cuvintele, cuvintele lui de ieri, cari o smulseră dintr'un vis frumos și dulce, sădind în inima ei, o durere amară și chinuitoare.

»Ce fericită, trebuie că ești doamnă, posedând un asemenea copil, mă tem însă, că în curând vei fi silită, a împărți cu un altul, aceea fericire.«

Apoi privirea aceea moale și plină de gingășie, o îndreaptă spre fața îmbujorată a copilului ei.

A fost o noapte grea, și totuși nu i-s'a domolit durerea.

Cu ochi grei și ferbinți, caută cele două figuri. Dar razele strălucitoare ale soarelui, îi întunecă vederea, și nu mai văzu nimic.

Atunci cu mâna tremurândă netezi de pe frunte suvițele castanii, în cari ici, colo, se ivi câte un fir argintiu, și se întoarse încet în odaie. Se lăsă obosită pe un scaun — apoi își mai reaminti încă odată, toți anii reci și cumpătați, ai căsătoriei sale, pe cari mai târziu, copilul ei, aruncă o rază caldă și senină. Moartea soțului ei n'o durea așa de mult, el n'a înțeles-o nici odată, și nici nu și-a dat silința vre-odată să pătrundă în sentimentele și în sufletul ei, era mulțumit pe deplin cu frumusețea ei exterioară. Și acum, după atâția ani, încolți dragostea în inima ei, prima dragoste adâncă — târziu, prea târziu, când trecuse peste epoca tinereței, și se începuse toamna vieții sale.

Ah, de era în floarea primăverii, poate ar fi cucerit inima lui, ca Ana, fiica ei, însă acum! Dar ce-i — devenise egoistă.

Ah, Dzeul meu, întărește-mă!

»Mamă, mămucă!« pălăria de paie căzu pe jos și două brațe moi, cuprinseseră pe întristata femeie.

Abia respirând și întrerupt zise tinera fată:

»Mamă, el vine, îndată — ar voi să-ți spuie, până nu plecăm — îl iubesc atât de mult, mămucă dragă — nu-i așa — că nu vei fi în contra fericirii mele?«

Maria strinse capul blond al fetei, la inima-i svăcnindă, ca astfel să-i amuțească palpitările-i

omorît pe proprietarul Virgiliu Târnoveanu, după ce au dărîmat și devastat totul.

La Orez și Poenari țărani s'au răscolit de asemenea.

S'au trimis acolo două companii din reg. 26 Rovine.

Teleorman. Pe ziua de ieri, în județul nostru răscoala a avut un caracter foarte acut.

Pe moșia Nanov, proprietarul Atanasiu a fost crunt bătut, iar conacul ars și devastat.

La Țigănești a fost omorît arendașul Gabrielescu și tot acolo rânit de moarte arendașul Carpeneanu.

La Brânceni a fost omorît grecul Conus, arendaș, iar locuința devastată și incendiată.

La Bragadiru au fost omorîți doi logofeți de pe proprietatea dlui Dumba.

La Peretu sătenii au invadat pe moșie, căutând pe proprietarul ei dl Sebăreanu. Negăsindu-l răscolății au omorît 3 paznici, un servitor, bucătăreasa și un logofăt.

Alte devastări.

Intre alte moșii devastate cele cari au suferit pagube mari sunt următoarele:

La Zlotești au fost devastate conacurile moșii-lor lui Năstase Zlotescu, Const. Zlotescu și I. Plopeanu.

La Udupe moșia arendată dlui Eugeniu Lapteu, țărani au alungat întreaga familie a administratorului Beson.

De asemenea s'au produs devastări pe moșiile Șoimu a dlui Gh. Gr. Cantacuzino, Cervenia, proprietatea asezămintelor Brâncovenesti, Nichita, proprietatea dlui P. Protopopescu, deputat.

La Butculești, proprietatea dlui N. N. Butculescu, țărani au devastat totul. De asemenea au devastat și moșia Tătăreștii, proprietatea dlui St. Ballu.

La Săliștea-Gumești proprietatea d-nei Maria Manu au devastat într'un mod sălbatic întreaga moșie.

Teleorman. Țărani din cătuna Măgurele au invadat astăzi dimineață în Turnu Măgurele. Ei erau în număr de 400.

Dl maior Ciurea și comisarul Enăchescu i-a somat să se retragă. Țărani devin atunci dărji și când se aflară în apropiere de primărie au rupt cordoane de soldați.

Trupa a tras atunci cu cartușe de războiu.

3 țărani au căzut morți și alți 6 grav răniți.

În urma acestora țărani s'au retras. Trupele au ocupat cătunul Măgurele. S'au făcut 30 arestări.

Asupra sătenilor arestați s'au găsit un fel de bombe cari fac explozie și incendiază totul.

nebune — și suspinând sărută buzele tremurânde ale fetei.

Liniștește-te copila mea, și fii fericită.»

Cu un strigăt de bucurie, se alipî și mai mult capul blond de pieptul mamei.

»Știi deja mamă, știi?»

Maria aprobă cu un zimbet dureros. »Lasă-l să vie iubita mea copilă!»

S'apoi ascultă în liniște la cuvintele vesele și confuze ale copilului ei, a cărei inimă sta să salte de fericire.

S'auzi soneria dela coridor — o voce grabnică de bărbat — pași și sunet de pinteni.

»Mamă, vine!»

Cu ochi mari, plini de mirare, privi Maria la fata ei.

Atunci ușa se deschise, și pe prag apărură un tinăr svelt, în uniformă pompoasă de husari. Un cap blond de bărbat să apleacă pătimaș spre mâinile Mariei și le sărută.

»Hans Ulrich, tu?» Era ca un țipet vesel, de scăpare dintr'o inimă adânc mahnită, și ca o rază de soare, se revărsa din ochii negrii și serioși ai Mariei.

Hans Ulrich, fiul celei mai iubite prietene ale ei, care făcea o cale atât de lungă, dela garnizoana lui, ce se afla într'o depărtare destul de considerabilă, până la mica stațiune balneară unde se aflau ele — a fost oarbă? Ea le luă mâinile, și le puse una într'alta. Apoi cu ochii strălucitori privi spre copilul ei, care rîzind și plîngînd de bucurie, se odihnea ca o gingașă floare albă, la pieptul tinerului radios de fericire.

CONVOCARE.

Cetățenii din cercurile electorale: Arad, Pecica, St.-Ana, Chișineu, M.-Radna, Șiria, Boroșineu și Iosășel, sunt prin aceasta rugați a lua parte la

ADUNAREA POPORALĂ

care se va ținea Luni, 1 Aprilie st. n. a. c. la 11 ore din zi în piața (Tököly) dinaintea Catedralei gr.-or. române, ori, în caz de vreme rea, în „Casa Națională“.

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării și constituirea.
2. Dezbaterea asupra proiectelor de lege ale guvernului cu privire la școlile elementare.
3. Proiect de rezoluție.
4. Inchiderea adunării.

Arad, 10/23 Martie 1907.

Mihail Veliciu m. p., Roman R. Ciorogariu m. p., George Telescu m. p., dr. Nic. Oncu m. p., deputatul Iosășelului; Vasile Goldiș m. p., deputatul Radnei; dr. I. Suci m. p., deputatul Boroșineului; dr. St. C. Pop m. p., deputatul Șiriei; George Popoviciu m. p., Vasile Beleş m. p., protopopul Aradului; dr. Ioan Trailescu m. p., protopopul Chișineului, Ioan Georgea m. p., protopopul Boroșineului, Mihail Lucuța m. p., protopopul Șiriei; Procopiu Givulescu, m. p., protopopul Radnei; Cornel Lazar, m. p., protopopul Halmagiului; Petru Truția m. p., Gerasim Serb m. p., Ioan Russu-Șirianu m. p., dr. Liviu Tămășdan m. p., Traian Vațian m. p., Gavril Bodea m. p., dr. Sever Ispravnic m. p., dr. Ioan Nemet m. p., dr. George Popa m. p., Sever Bocu m. p., A. Vesalon m. p., dr. Cornel Iancu m. p., dr. Iustin Marșieu m. p., dr. Ioan Ursu m. p., Sever Secula m. p., dr. Iustin Suci m. p., Ioan Costa m. p., dr. Teodor Botiș m. p., Iosif Moldovan m. p., Ioan Vancu m. p., Nicolae Ștefu m. p., Vasile Pap m. p., Vasile Olariu m. p., Nicolae Mihulin m. p., Trifon Lugojan m. p., George

Purcariu m. p., Aurel Chelniceanu m. p., George Stoica m. p., dr. Romul Veliciu m. p., Samson Crâsciu m. p., Ludovic Fazecaș m. p., Cornel Lazar m. p., dr. L. Luțai m. p., Petru Simtion m. p., Sava Șevici m. p., Ioan Morariu m. p., dr. Cornel Ardelean m. p., Teodor Papp m. p., George Feier m. p., dr. Aurel Grozda m. p., dr. George Popoviciu m. p., dr. Iacob Hotăran m. p., dr. Vasile Avramescu m. p., dr. Teodor Papp m. p., Axente Secula m. p., N. Lazarescu m. p., Dimitrie Popoviciu m. p., dr. Lazar Ghebeleş m. p., dr. Aurel Novac m. p., dr. Teodor Burdan, Grigoriu Mladin m. p., Ioan Nicorescu m. p., Augustin Beleş m. p., Iuliu Groșorean m. p., Dimitrie Popovici (Cuvin) m. p., Protasie Givulescu m. p., Petru Vancu m. p., Damaschin Medre m. p., Nicolae Boșcaiu m. p., Iancu Ștefanuț m. p., Dimitrie Ganea m. p., Dimitrie Muscan m. p., Virgil Mihulin m. p., Traian Terebenț m. p., Traian Givulescu m. p., Cornel Grozda m. p., Virgil Albescu m. p., Mihaiu Macinic m. p., Ioan Macinic m. p., Vasile Macinic m. p., Moise Gligor m. p., Mihaiu Raicu m. p., Constantin Mihulin m. p., Fabriciu Manuilă m. p., P. Felnecanu m. p., P. Pelle m. p., Teodor Moțiu m. p., Cornel Popescu m. p., Iosif Vuculescu m. p., Dimitrie Maci m. p., George Moldovan m. p., Simeon Neamțu m. p., Iosif Ognean m. p., Ioachim Turcu m. p., George Pleș m. p., Alexandru Țăran m. p., Solomon Giurcoane m. p., Romul Motorca m. p., I. Micloși m. p., I. Cure m. p., Dim. Olariu m. p., Filip Leuca m. p., Ioan Iercoșan m. p., Emil Popoviciu m. p., Petru Balint m. p., Ioan Bogdan m. p., Ioan Popovici m. p., Stefan Hereț m. p., Iulian Butariu m. p., Corneliu Ursuț m. p., Iustin Montia m. p., Gerasim Balint m. p., Simeon Bulc m. p., Aurel Iancu m. p., Teodor Orga m. p., Iustin Iancu m. p., George Turic m. p., Stefan Leucuța m. p., Aurel Popa m. p., Ioan Crișan m. p., Augustin Mihulin m. p., Zaharie Milian m. p., Stefan Stan m. p., Ioan Nicula m. p., Sinesie Șerban m. p.

A trecut peste cupa amărăciunii, de a pune mâinile bărbatului iubit într'ale fiicei sale. În curînd însă va dispărea ș'această emoție egoistă, și strigătul de mîntuire va afla echo, într'un suspin tremurător și plin de teamă: Cum va putea suporta el asta? O, Dumnezeule, să-l vadă suferind!

Pătrunse lin în odaie amurgul de seară. O ultimă rază rătăcită de soare, alunecă peste capul Mariei și figura distinsă de bărbat, ce sta în fața ei, răzimat de un scaun, privea tăcut și gânditor la văpaia admirabilă a apusului de soare.

Privirea ei arzătoare și plină de teamă se fixă asupra nobilului său profil. Iși freca mâinile reci de groază — i-ar fi spus, însă n'avea curaj, — ah, de-ar trece odată și peste asta!

Un curent domol și plăcut, ca de vară, se simțea prin ușa deschisă a balconului.

»The last day of summer!» zise el cu vocea lui adâncă și sonoră.

»Ultima zi de vară«, repetă ea mecanicește, »ș'apoi vine toamna, și cu ea și toamna mea rece, mohorîtă și solitară...«

El privi cu ochi întrebători și plini de gingașie spre capul ei plecat. »Și toamna are zile frumoase și senine — și pentru-ar fi toamna D-tale atât de solitară?»

Atunci ea își adună tot curajul: »Fiindcă copila mea, mă va părăsi«. Și privi cu teamă spre el, însă nimic alta, decât mirare și o bucurie sinceră, se putea ceti de pe fața lui iubită.

»Ah! mi-am închipuit, cu Hans Ulrich, nu-i așa? Însă așa de repede?»

Și când observă privirea ei mirată și confuză,

continuă zimbînd: »Cred, că am observat mai curînd decât D-ta«.

Atunci ea își plecă capul adînc în jos, pentru ca el să nu-i vadă lacrimile de ușurare. Dar el s'apropie de ea și îi întinse mâinile.

»Maria!« Ca un zefir blînd de primăvară, o mîngăie acest cuvînt. »Maria, și eu sunt pustiu și solitar, ce frumos ar fi, dacă ne-am întruni toamnele, și dacă va voi Dumnezeu și iarna vieții noastre. Maria, răspunde-mi!»

Cu ochi strălucitori de fericire, își puse mâinile într'ale lui.

Încet și lin se ivi noaptea de vară. Însă din când în când, pătrunse câte o adiere rece prin aerul domol, vestind astfel sosirea toamnei. Maria privi aproape cu gingașie, la această caldă noapte de vară, ce își luă bun rămas. Și cum se dorea ea acum către această toamnă, care îi va aduce totul, ceea-ce primăvara și vara vieții sale îi refuzase.

Trad. de Eugenia Pinciu.

H A Z.

ÎMă-să a murit.

Un flușturat întră în o sală de joc la ruletă (joc de noroc) cu o hîrtie de o mie.

— Să vedem, zise el, face-o pui hîrtia mea?

După o vreme el schimbă hîrtia și perduse o parte din bani. Iacă vine soțul și-l află cu bani mărunți, nu prea mulți, și-l întrebă:

— Ei, făcut-a hîrtia ta pui?

— Dar a făcut, dar mama lor a murit.

Apărarea națională.

O zi bogată.

Comitete și sinoade bisericești.

Inainte!

Curg puvoiu protestările românilor contra nelegiurii guvernului.

Zi deosebit de bogată e cea de azi. Din *Nădlac, Zarand, Otlaca, Lunșoara, Săcădat, Bachnea* ne vin proteste pline de bărbăție. Este frumoasă și înălțătoare aceasta luptă.

Ne exprimăm în deosebi bucuria pentru manifestațiile ce ne vin din înstrăinatul Bihor, — semn că a început să răsără și aici lumina!

În Arad decurg febril pregătirile pentru adunarea de Luni. Se țin aproape în toate satele întruniri, pentru a lua parte fiecare comună cu mai mulți delegați la adunare. Nu va lipsi în deosebi nici un preot și nici un învățător, dovedind în chipul acesta perfecta solidaritate a românilor din comitatul Aradului.

Azi s'a ținut și adunarea din Sibiu, despre care ne lipsește însă raport până în momentul acesta.

Iată evenimentele de azi:

Adunarea din Bachnea.

Duminecă s'a ținut adunarea de protestare din Bachnea, în prezența unui public foarte numărös, venit din întreg comitatul Târnavei-mici.

Președinte al adunării a fost dl S. Căluțiu, avocat în Dicio-St.-Martin, care a rostit un discurs frumos și energic.

S'a votat apoi cu mare însuflețire, un proiect de rezoluție, în care se votează încredere arhierilor și deputaților naționali, se cere votul universal, libertatea de presă și retragerea proiectului lui Apponyi.

Sinodul ppopesc al Zarandului.

În ședința dela 12/25 Martie, ținută în Brad s'a luat următoarea rezoluție:

Sinodul aderează la acțiunea, pornită de prelații noștri contra proiectului de lege, înaintat dietei, cu privire la raporturile de drept în școlile elementare populare, cari nu sunt de stat și la dotațiunea învățătorilor dela școlile comunale și confesionale, pe care-l socotește adânc jignitor autonomiei bisericii noastre și merit să nimicească școlile confesionale, — consimte cu luarea lui dela ordinea zilei și cere întocmirea unui proiect nou, care să țină seamă de drepturile autonome ale bisericii noastre naționale, ca susținătoare de școală, în spiritul legilor fundamentale ale țării și astfel să asigure cultivarea în limba maternă a poporului, — care e și limba bisericii, cu ajutorul statului. Mulțamește arhierilor pentru pornirea acțiunii și-i roagă cu toată stăruința să intervină la toți factorii constituționali pentru ca proiectul să fie înlocuit cu altul în înțelesul dreptului, al culturii generale, a adevăratei instrucții populare, precum o zic lămurit legile fundamentale de stat.

Protestul românilor din Nădlac (Clănad.)

Sinodul parohial din Nădlac în ședința ținută la 11/24 Martie a. c. pentru mai multe afaceri, la propunerea neobositului naționalist și mult iștețului țaran Uroș Păteanu cu vot unanim exprimă deplină încredere Prea Sfințiilor noștri arhieriei și aderează la pașii întreprinși de P. S. S. Lor cu memoriul înaintat guvernului, contra faimosului proiect alui Apponyi, rugându-l să ducă toată lupta întru apărarea autonomiei noastre bisericești contra atacului îndreptat. Acest decis să se aducă la cunoștința P. S. Sale domnului Episcop diecesan.

Cu plăcere pot să vă aduc la cunoștință, că s'a decis a se ținea și în Nădlac adunare de protestare. Adunarea se va ținea Duminecă în 18/31 Martie.

Protestarea românilor din Otlaca (Arad).

Comitetul parohial din Otlaca în ședința din 10/23 Martie a. c. a adus următorul concluz:

Comitetul parohial ort. român din Otlaca, cu viuă plăcere ia la cunoștință memorandumul P. S. Lor Ilustri Prelați ai sf. biserici ort. române din Ungaria și Transilvania, înaintat Ministrului de culte și instrucțiune publică, contra proiectului de lege despre salarizarea învățătorilor confesionali, — cu adânc respect își exprimă mulțămia fiească pentru pasul făcut, — cu toată umilința însă se roagă de P. S. Lor a nu întrelăsa lupta începută, ci în virtutea rugămintelor fiilor sufletești — cari gata sunt a-i urma — să ducă plângerea poporului român chiar și la treptele înaltului Tron, ca acel proiect, care sub masca îmbunătățirii salarelor învățătoarești tinde a ne rări școlile noastre, iar prin asta subsapă existența noastră națională, nici când să nu devie lege sancționată.

Moțiunea aceasta se naintează F. S. Sale Dlui Episcop diecesan — prin oficiul parohial — cu acea rugare, că P. S. Sa, laolaltă cu celelalte moțiuni de acest fel, să binevoiască după buna chibzuială, a o înainta spre dovadă la locurile competente, că fii credincioși întru toate consimțesc cu prea bunii părinți.

Protestul românilor din Săcădat (Bihor).

Comitetul parohial din Săcădat (Bihor) în ședința ordinară, ținută la 11/24 Martie a. c. la propunerea președintelui com. par. fiind ca obiect de pertractare la rând, proiectul de lege privitor la învățământul popular a ministrului Apponyi, — a adus următoarea hotărîre:

Comitetul parohial al comunei ort. românești din Săcădat, ținând seamă de întreprinderile ministrului Apponyi, care prin proiectul de lege privitor la învățământul popular ținteste la nimicirea școlilor noastre confesionale, — întrunit astăzi în ședința ordinară, și-a ținut de înaltă și sfântă datorință, a-și ridica glasul său îndurerat contra acestui proiect. Precum din strămoși, ca sfântă moștenire ni-s'a hărăzit școala noastră în limba strămoșească, vrem ca și pe mai departe, în această limbă să se răsădească adevărurile luminoase în sufletul pruncilor noștri, și suntem cu toată țaria sufletului, contra ori cărei întreprinderi de a pângări și nimici acest așezământ scump al nostru.

Mulțumita, încrederea și dragostea noastră nemărginită, ținem și de data asta a o exprima vrednicilor noștri arhieriei, cari cu suflet neșovăitor au ținut a se avânta în luptă, în clipa ce au văzut amenințată școala noastră națională româ-

nească, rugându-i să țină calea începută și să ducă plângerea noastră la locul de unde așteptăm mângăierea sufletelor noastre îndurerate, — la tronul preainălțatului și preluminatului nostru împărat și rege.

Cu aducerea la cunoștință a acestei hotărîri a noastre P. S. Sale Dlui Ioan I. Papp ca și mult iubitului al nostru episcop, precum și deputaților noștri naționali pentru încurajare în lupta ce au deschis pentru binele și înălțarea neamului nostru, — se însărcinează oficiul parohial.

Aceasta hotărîre, cetindu-se și înaintea poporului adunat în număr neobișnuit, s'a primit și din partea acestuia cu nespusă însuflețire.

Protestarea românilor din Lunșoara (Bihor).

În ziua de 10/23 Martie 1907 în ședința extraordinară ținută sub presiul parohului Alexandru Tr. Popescu, de față fiind subscrișii, s'a votat următoarea propunere făcută de învățătorul Cipou:

Dovedind cât de vătămător e proiectul de lege a contelui Apponyi, pentru drepturile și libertatea autonomiei bisericii noastre, față de instrucțiunea populară, prin care proiect cu durere trebuie să vedem manifestându-se atâtea tendințe primejdioase și desconsiderând autoritățile noastre bisericești școlare, și prin aceasta stagnarea culturii poporului, — din partea comitetului parohial ca corporațiune bisericească școlară să se voteze încredere și alipire prelaților noștri, și să respingem cu indignare, orice invinuire adresată lor rugându-i ca și mai departe în numele să ne apere cu toată țaria, fără nici o potnignire căci cu noi e Dzeu. Comitetul unanim și cu cea mai mare însuflețire primește propunerea antevorbitorului, și roagă pe președinte ca acest concluz să-l subștearnă în copie Ilustrității-Sale dlui episcop Ioan I. Papp, fără nici o întârziere. Nefiind altele de pertractat Protocolul se încheie și subscrie. Dat ca mai sus. Alexandru Tr. Popescu paroh ca președinte, I. Popovici notar adh., Vasilie Hoble, T. Cipou, Ioan Botici, T. Teusdea, Iosif Teusdea, I. Barbura, V. Ivan, Ilie Barbura, Florian Cipou, Stefan Bradea, Gavril Bradea, Gligorie Cipou, Gligorie Cipou nuț epitrop și Petru Cipou inv. membrii a-i comitetului parohial.

Adunarea din Alba-Iulia.

Locuitorii de pe valea Ampoiului aparținătoare de cercul Ighiului, cei din cercul Vințului-de-jos, din cercul Aiudului, Uioară, precum și românii din Alba-Iulia se convoacă la o adunare populară, care se va ținea la 11 ore a. m. în 30 Mart. 1907 în orașul Alba-Iulia cu următorul program:

1. Deschiderea adunării.
 2. Alegerea biroului.
 3. Votul universal.
 4. Libertatea presei.
 5. Proiectele de lege referitoare la școlile și învățătorii populare confesionali.
 6. Proiectul de rezoluțiune.
- Alba-Iulia în 21 Martie 1907.

Rubin Pația, dr. Ioan Marciac, dr. Enea Nicola, dr. Camil Velican, Octavian G. Simțian, Tirus Ciortea, Ignatiu Barza, Nichifor Hațegan, Valeriu Velican, Anghel Soșca, Ioan Muntean, Iosif Roman junior, George Filip, Simion Dragomir, A. Cricovean, Aurel Stoica, Iosif Roman senior, Ioan Raț, Cadar Petru, Sabin Solomon, Nicolae Dușia, Simion Micu, dr. Rubin Pația.

Consiliul ministerial.

Azi s'a ținut în Budapesta un consiliu ministerial în afacerea transacției economice la care au luat parte și secretarii de stat Szterényi și Mesko.

Inaltele de dejun, dacă beal un jumătate de pocal de apă amară

Igmánol

al lui Schmidthauer,

stomacul neregulat îi aduce în ordinu în decurs de 2—3 ore.

Medicament foarte bun pentru împiedecarea boalelor interne, tot așa are efect admirabil la boale de stomac intestine, și de sânge tot așa contra mrgășării, contra trohnei, respirării grele, gălbenare, umflarea ficatului și fierei, diabită, vână de aur, podagră, reumă și multe boale interne Comandă se pot face la Schmidthauer Lajos, farmacist în Komárom. Se capătă în fie-care farmacie mai bună și prăvălie de coloniale. Prețul unei sticle mici 30 fil., mari; 50 să nu se confunde cu alta apă amară.

Cursul firesc.

Adevăr vechiu ca lumea este, că firescul, s'a răsunat întotdeauna pe un ce nefiresc, și că în întreaga lume este un curs firesc, după care se orânduiesc adică se învârt toate. Natura, marele meșter, cu o tărie și siguranță uimitoare ne înfige acest adevăr înaintea ochilor. Așa floarea câmpului răsare și se desvoaltă, după un anumit curs firesc, așa toate celelalte multe... așa în sfârșit își are cursul firesc și gingașa floare răsarită din însași firea naturii: floarea slobozaniei, ca temelul înfloririi culturai popoarelor.

Fost-a o vreme oareși-care nesocotit din partea omeniei acest curs firesc, până ce ca răsplată într'un chip sau altul urmat-a răzbunarea.

Așa multe colindări pe tărâmurii străine i-a trebuit și neamului nostru, până ce în sfârșit a revenit la ogașul acestui adevăr, că adică, după firea lucrului, trăinicia unui popor este strâns legată de tăria și mărima luminei ce se revărsă în sufletul fiecărui individ asupra cunoștinței despre alcătuirea individualității lui ca un organ întregitor al neamului din care face parte. Așa vedem, că chezașia ființei neamurilor, cu greutate în cumpănă în vremea de astăzi, — este cunoștința, dezvoltarea și răzămarea pe acest adevăr. Pilda deci o avem, n'avem decât s'o urmăm și pe drumul acesta bine luminat, să desvoltăm și hrănim aceasta »cunoștință«.

Rămas neamul nostru în urma vremilor vi-trege și împrejurărilor neprielnice, mult înapoia altor neamuri, lucrarea noastră firește întimpină mai multe greutăți, și cere o osebită stăruință. Cerința de căpetenie așadară ne este, să nu ne abatem din drumul urmat de neamurile luminate astăzi, ci să ținem acest drum, adevărat să începem și noi zidul dela temelie, căci știut este, că întâiu temelie și apoi acoperișul și că lucruri mari și vin vechiu nu se fac dintr'odată. Mierea din fagure, poate pentru aceea e așa de dulce, pentru că strop de strop, picur de picur cu sârg neobosit și vreme îndelungată e adunată, și ca răsplată, poate pentru munca aceasta fără seamă, i-s'a dat dulceața cea »dulce ca mierea«. Cumpăneală și vreme înainte de toate.

Așa nici noi, nu ne putem avânta dintr'odată prea pe sus, nu cumva prea marile săvârșiri să se sfârșească în vre-un »salt mortal«. Noi însă în avântul nestăpânit ce ne-a cuprins sufletul în dorul de a vedea cât mai curând neamul nostru ridicat la înălțimea cuvenită, am cam dat uitării cursul firesc, ne-am prea avântat, am făcut în multe privințe sărituri prea mari. Așa bunăoară cu afirmarea noastră politică.

Rupându-se dintr'odată cu pasivitatea detestabilă, frunțașii nostri în nobilul avânt ce-i stăpănea, au dorit, ca făcând o săritură, să-și iee parte la făurirea legilor — pentru binele fiecărui neam, — intrând de-a dreptul în parlament. Nesocotința cursului firesc însă, după cum durere ni-s'a dovedit, s'a răsunat. Fără câteva excepții, — excepții, unde s'a lucrat încă sub durată pasivității mai cu temei, — au dat de malul stâncos, a cărui suieș s'a dovedit aproape cu neputință, fără de o muncă stăruitoare, de a săpa întâiu trepte pentru a putea răsbi la suprafață.

Așa trebuia întâi, să fim stăpâni pe satele singuratică, să avem în fiecare sat, omul încrezut al nostru, a cărui sarcină să fi fost luminarea satului lui concrezut, și după ce am fi fost stăpâni pe sate, lărgindu-se orizontul, să ne fi organizat în comitate, și numai după ce ne-am fi încredințat din isbânzile ce am fi câștigat prin comitate, să ne fi îmbărbătat a ne avânta în parlament, unde am fi intrat — în urma ținerii în sama a cursului firesc, — urmași, adevărați sprijiniți în realitate de toată suflarea românească. Nu-i vorbă, ținerea în samă a acestui curs firesc, impune multă pierdere de vreme, dar rezultatul ar fi o lucrare cu temei.

Poate din pricina pierderii de vreme nu s'a ținut în samă nici multele scrieri, ce au apărut în coloanele acestui jurnal, pentru organizarea noastră, ce-i drept s'a scris cam de mult acestea, foarte de mult, au trecut poate de atunci vre-o câteva luni, sau poate chiar un an. Și cine mai ține seamă de lucruri așa de vechi?

Deși cu bună pildă ne-ar putea slugi în aceasta privință conlocuitorii nostri, cari încă își încep lucrarea dela sate. Aproape nu este sat, în care să nu-și aibă omul bizuit pentru ducerea în

sfârșit a întreprinderilor lor, fie acelea de ori ce soi. Nu izbutește unul, ...nu-i descărăgiare, vine altul și iar altul, cu fel de fel de apucături, ne fiind în marele arsenal al făgăduielilor și momelelor, atare, care să nu se pună în mișcare. De nu astăzi, mâne, — ajung din vreme, — și sfârșitul... în lipsă de un bun încredințat al nostru, și în urma nesocotinței acestui curs firesc din partea noastră, — în cele mai multe cazuri... izbândă din partea lor, și... înfrângere rușinoasă pe partea noastră.

Dar se zice, că ce întârzie, o să vină! Suntem în anul, când de cu toamnă, se fac restaurările pentru congregațiunile comitatense. Și știm prea bine iarăși din praxă dureroasă, că aceste congregațiuni încă sunt un fel de parlament, — deși au granițe mai restrânse, — unde nu o lege se aduce jignitoare pentru noi, în lipsa celor caric să sară și să între în luptă până la un picur de sânge pentru cei obidiți. Și totuși afară de vre-o 2—3 comitate, tăcere mortală, nepăsare revoltătoare și rușinoasă din partea noastră.

Oare, n'ar fi bine să luăm și noi de cu vreme pașii trebuincioși, ca restaurările să nu ne aple și de data asta nepregătiți? Credem, că a sosit ciusul să ispășim și să îndreptăm greșelile făptuite până acum. Să ne întoarcem la ogașul adevărat. Să începem cu organizarea noastră, de unde ar fi trebuit să plecăm, dela sate, dar fără de a mai perde vreme în așteptare, — să trecem la organizarea după cercurile de alegere congregaționale comitatense. Apoi la noile alegeri comitatense, ce ne întimpină, să intrăm în luptă fără de șovăire. Și atunci izbândă s'au înfrângerea noastră va fi și o prevestire a sorții ce ne-ar aștepta la o eventuală luptă pentru alegerile parlamentare, la tot cazul însă ar fi o încredințare despre temelnicia muncii noastre...

Vremea este, așa credem, să nu mai nesocotim acest curs firesc, căci altcum nesocotința aceasta perpetuă, sfârșit va avea plângerea cântecului: »prea târziu e, prea târziu«...

Iosif Tărău.

Din străinătate.

Duma rusească. În ziua de 25 Martie Duma a decis că va ținea ședințe în zilele Luni, Marți, Joi și Vineri a fiecărui săptămâni dela 11—6 ore. Vinerea vor ținea dela 2 ore p. m., pentru-ca să poată merge deputații mohamedani la biserică.

Stacovici, din partidul cadeților, cere dezbaterea proiectului privitor la încetarea judecătorilor marțiale.

Președintele pune la vot interpelația, și cu mare majoritate se decide dezbaterea proiectului. 70 de oratori s'au înscris să vorbească. Kusman-Kaivaiev pretinde, ca ministrul-președinte să ordone telegrafic guvernurilor, ca să oprască executarea judecăților aduse de tribunalele marțiale.

Deputații socialiști și ai partidului muncitorilor atacă vehement guvernul. Marclacov zice, că nu e permis ca statul să imiteze judecătorii revoluționare.

Instituțiunea marțială (statariul) face iluzorie legile. Ea, ce e drept, sugrumă răscoala, dar din ruinele ei se naște un popor sălbatic. E convins, că Stolipin, dacă voește să înființeze Rusia constituțională, va disolva instituțiunea aceea, care omoară oamenii ca și când ar fi vite, și care nu are a face nimic cu dreptatea.

Deputații octobriști, poloni și mohamedani se alătură la partidul cadeților. Preotul Ticvinski din punct de vedere creștin judecă chestia și zice, că guvernul a uitat de învățăturile lui Hristos și a devenit ucigaș. Episcopul Gulogius între a-plause furtunoase declară, că el e contra oricărui omor, e contra pedepsirii cu moarte și roagă Duma a-și exprima indignarea față de faptele teroristilor.

Moartea lui Pobiedonoscev, fostul președinte al Sinodului Rusiei, cel mai mare reacționar, este jeliată mult în cercurile înalte rusești. Presa democrată însă arată și influența desastroasă, ce activitatea și influența lui avut asupra vieții de stat.

Sociale.

Ingâmfare.

Însăși firea lucrătorilor ne spune că omul nu poate să fie veșnic acelaș, în toate împrejurările. El este când vesel, când serios; când aspru, când blând; când neîndurat, când iertător; când încrunțat, când zimbitor; când rece când prevenitor; după situațiunea în care se găsește, după persoanele cu care are a face și după rolul pe care trebuie să-l îndeplinească față de dânsule.

Ar fi absurd să ne închipuim că pe un oaspete, sau pe un străin, o să-l primim cu aceeași figură cu care întimpinăm un dușman; că pe un șef, sau pe o persoană sus pusă, o să-l primim ca și pe subalternii ce nu sunt simpatici; că pe un vinovat, căruia o să-i facem o muștrare, o să-l întimpinăm ca pe o persoană căreia o să-i acordăm o favoare.

Numai o educațiune desăvârșită ne poate da tactul trebuincios pentru a ști ce anume înfățișare trebuie să avem în fiecare împrejurare, să ne înfrânăm mișcările și impresiunile noastre proprii — străine cauzei — pentru a nu avea decât înfățișarea potrivită situațiunii momentului.

Numai o educațiune desăvârșită ne va face absolut de stăpâni pe noi înșine pentru a uita suferințele și năcazurile personale ce am avea, spre a părea bine dispuși, amabili îndatoritori, față cu persoanele cărora datorăm asemenea preveniențe.

Numai o educațiune desăvârșită ne va permite să știm a ne înfrâna pornirile și a nu arăta nimănui antipatie, dispreț, ură, mai ales cu ceice nu sunt egali nostri ci ne sunt ori superiori, ori inferiori.

Arta aceasta de a fi totdeauna ceiace trebuie să fim ceeace situațiunea noastră oficială ne impune, face parte din buna educațiune și nu trebuiește luată drept fățarnicie, ori prefăcătorie.

O asemenea artă însă este grea pentru cel ce nu are educațiune și căruia, pentru a scăpa din încurcătură, nu-i rămân decât două mijloace: ori să declare că natura sa este atât de dreaptă și de sinceră încât nu poate să-și ascundă simțimentele, cu risicul de a deveni chiar brutal, ori să adopte o muncă oarecare și să rămână totdeauna acelaș, nepătruns și rece în toate împrejurările.

Francheta brutală nu este de sigur de lăudat și constituie un defect de educațiune, are însă folosul de a părea oarecum firească și mulți se vor găsi, care s'o scuzeze, mai cu seamă când nu se va face prea mare abuz de dânsa și când lângă dânsa vedem apărând alte calități serioase; masca uniformă, însă, a severității excesive, a îngâmfării, a mândriei, a răcelei, este condamnată din toate punctele de vedere.

Mai întâiu ea este nefirească, lipsită și de logică și de rațiune, silită, ridicolă și fără vre un folos practic. Ea nu înșală pe nimeni. Toată lumea știe că este o mască și impasibilitatea nu impune decât spiritelor slabe, omul isteț ghicește totdeauna furtuna de patimi: contrarietatea, mânia, furia, ura și alte simțeminte ce clocotesc sub un obraz de marmoră, precum și tortura morală a celui ce își impune să rămână veșnic nepătruns, ca un sfînx.

În general, numai oamenii cu deșteptăciune sub mijlocie adoptă asemenea linie de conduită și, ori de câte ori vom întâlni un îngâmfat, putem fi aproape siguri, că nu avem a face nici cu un om deștept, nici cu un om de spirit.

Ingâmfății sunt ocoliți de toată lumea, iar cei ce vin silit în contact cu dânsii, n'o fac decât cu desgușt.

Toată lumea are dreptate să se întrebe: de unde provine această îngâmfare?... și toată lumea abuzează de acest drept pentru a cerceta și obârșia, și nașterea și relațiunile de familie, și averea personală, și meritele ce ar putea invoca, și talentele deosebite, și destoinicia persoanei îngâmfate. Când nu poate să descopere nimic — decât poate tocmai lipsa ori-cărei priceperi deosebită — atunci îi întoarce spatele cu dispreț și îngâmfatul suferă tocmai de lipsa de atențiune a lumii pe care ar voi să o vază veșnic cu ochii îndreptați asupra-i, nerămânându-le altă admirație decât aceea a lingușitorilor din interes.

Defectul acesta mare nu poate fi trecut cu vederea, până la oare care punct, decât celor ce s'au născut în apropierea tronului, din familii princiare, căci lumea — naivă încă — va putea să confunde unele aere de superioritate cu majestatea nobleței, sau poate chiar va zice: păcat că-i în-

gâmfat, dar și are de ce? Când nu ești însă nici prinț, de sânge, nici prinț al finanței, nici prinț al științei, când ești om ca toți oamenii, silește-te să fii ca dâșii și ferește-te de a deveni îngâmfat, dacă vrei să ajungi pur și simplu caraghios cât vei fi mic în grad, nesuferit când vei mai înainta și odios când vei ajunge mare.

NOUȚĂȚI.

A R A D, 27 Martie 1907.

— **Alegerea din Lugoj.** Azi se ține alegerea din Lugoj. Pentru a-și informa cetitorii la vreme »Tribuna și-a trimis reprezentant la fața locului pe dl George Stoica.

— **Omission.** Dintr'o simplă greșală de tipar, cu prilejul publicării convocării întrunirii publice din Arad, s'a omis numele dlui referent școlar dr. G. Ciuhandu. Ca nu cumva să se dea vre-o interpretare greșită lipsei numelui d-sale de sub convocare, anunțăm că d-sa a luat parte și la consultarea prealabilă și consimte întru toate cu acțiunea pornită.

— **Foița** »O adresă greșită« publicată în nrul nostru de ieri a fost tradusă de gentila dsoară Letiția Popescu (Sibiu).

»Abteten«! — așa le-a spus Eduard Mörk, comandantul corpului de armată din Cașovia, ofițerilor de honvezi cari i-s'au prezentat unguște zilele trecute, când generalul fusese la Nyiregyháza să inspecteze miliția d'acolo. Și a mai adăugat că nu e curios să știe ceea ce spuneau cei cu »alásan jelentem«...

Patrioții de toate nuanțele sunt colosal de indignați. »Magyarország« de ieri nu mai știe cum să injure pe »neamțul« care deși general, nu vrea să știe unguște. Chiar și »Népszava« constată că »maghiarilor li-s'a dat o palmă zdravă«, Zice însă, că leii năpraznici: Ugron, Holló și ceialalți, cu toate acestea nu vor îndrăzni să facă interpelare ori scandal.

Așa credem și noi. Vor tăcea și vor răbda, de dragul puterii.

— **Organizarea partidului radical sârbesc.** Se telegrafiază, că dela scena, din congresul sârbesc, când independenții au părăsit congresul în mod demonstrativ, partidul radical sârbesc primește mereu scrisori. Prin aceste scrisori se provoacă comisia executivă, să țină conferință în Zagrab, deoarece sârbii doresc, ca partidul radical să fie organizat și în Zagrab. Această conferință se va ține acum de curând sub prezidenția d-rului Kraszojević, președintele partidului radical. Au luat parte la conferință o sută de preoți, învățători, advocați, comercianți și agronomi. Dr. Miladinovici Zsarkó a dezvoltat programul partidului radical, care a fost primit de conferință cu însuflețire. S'a ales un comitet executiv, care să organizeze prin comune. Au decis să înființeze în Zagrab un ziar al partidului radical, la fine au ales un comitet de redacție. Până se va aduna comitetul central, organizarea va trebui să fie terminată.

— **Starea sănătății regelui Spaniei.** După o telegramă sosită din Madrid, starea sănătății regelui Spaniei inspiră mare grijă. Colorarea feței e nesănătoasă; pe gât are de mult umflături; dar în timpul din urmă, boala a luat o asemenea întorsătură, încât medicii se tem, că a moștenit boala tată-său, și că regele *Alfons asemenea suferă de boala de piept.* Guvernul se ocupă cu planul să pună regentă încă înainte de a naște regina.

— **Tolstoi ca pedagog.** Bătrânul Tolstoi nu e mulțumit a-și petrece în liniște sfârșitul vieții. El a început din nou cursurile sale pedagogice aducând în jurul său copiii de țaran în locuința sa din Iasnaja Pojana.

În toată seara după șapte ore, camera de lucru a contelui Tolstoi e ticsită de ruși mici cu părul rețezat, cu cismulițe până din sus de genunchi și cu cămașa vârgată, cărora autorul operilor »Răsboiul și pace« și »Ana Carenina« le povestește cu graiu bătrânesc și cald, despre religie și morală.

Lecțiunile sale sunt pline de înțelepciune. Iată cum vorbește el copiilor:

»Pentruca viața să aibă un scop, trebuie, ca să trăiască conform legilor alcătuite de Dumnezeu, Dumnezeu este, după-cum zice sf. Scriptură, un spirit și nimenea nu l-a văzut. După acest spirit suntem noi toți copiii lui Dumnezeu. Și de aceea noi îl numim tatăl nostru. Legea lui Dumnezeu, însă e unică și constă în aceea, ca noi să ne iubim unul pe altul, pentrucă dacă ne iubim noi, îndeplinim voia lui Dumnezeu și suntem copiii lui. Dacă nu ne iubim, părăsim pe Dumnezeu și deci nu mai suntem copiii lui, Dumnezeu e iubirea și voia lui e să ne iubim unul pe altul«.

O altă prelegere în formă de poveste, este următoarea:

»Odată au auzit peștii în apă, că oamenii zic, că peștii nu pot trăi decât în apă.

Atunci ei s'au gândit, că ce-o fi aia apă și nici unul n'a putut răspunde. Numai un pește bătrân s'a găsit, care să dea răspunsul. El a zis: »Voi de aceea nu știți ce e apa, pentrucă trăiți în ea, dacă nu ați trăit în ea, atunci ați ști. Numai atunci am simțit necesitatea apei, dacă am trăi afară din ea.

Atunci am vedeă, că fără apă n'am putea trăi. Așa e și cu omul, când zice că nu cunoaște pe Dumnezeu.

Noi trăim în Dumnezeu și cu Dumnezeu și dacă-l părăsim, atunci ne merge și nouă tot așa ca și peștilor fără apă«.

— **O ședință la Camera din Paris.** Ziaristul parisian Emile Berr se ocupă actualmente cu publicarea unor picante impresii asupra Parisului, ale unei streine misterioase.

Reproducem o parte din aceste interesante caracterizări ale capitalei lumii, având acelaș interes și la noi și reprezentând o schițare cât se poate de sinceră a tabloului: o ședință la cameră.

Iată cum ne redă rusoaica copia unui sfat al țării, unde luptele ce se desfășoară sunt pornite — se zice — dintr'un ideal și susținute pentru realizarea acestui ideal.

»Am luat dejunul cu Natenska, în strada Regală, după ce am ieșit dela cusătoreasa mea. Dl de N. ne-a dat două bilete de intrare pentru ședința camerei deputaților.

Am voit să văd și acest lucru, să trăiesc într'o oră în aceasta atmosferă agitată. Ne-am îndesat eu și Natenska aproape ne-am comprimat într'un colț al tribunei, de unde urechea mea nu prindea decât cuvinte confuze, pierdute într'o larmă de aplauze aprobative, de râsete, de aprobări, de sgomotul suciturilor nervoase ale hârțiiilor, de lovirea meselor și a scaunelor.

Cele două tribune de acaju și roșul sombru al scaunelor dau un impozant decor. În dosul celei mai înalte tribune stă un om îmbrăcat în negru, cu cravata albă și privia flegmatic furnicarul de redingote, care umplea hemisferul n care la lumina vie, ce cădea de sus vedeam balansându-se cranii pleșuve, brațe ridicare, pumni înfiși.

Din timp în timp dl președinte — apasă cu degetul butonul unei sonerii mari, se apleacă cu urechea spre câte unul, care vine să-i șoptească ceva.

Părul lui e aproape alb, barba tăiată cioc și tunsă pe obraz. Nasul lat, pleoapele umflăte, lăsate pe ochii, ce par a fi închiși. Are aerul plictisit și melancolia alitudinii sale contrastează cu animația plăcută a bărbaților și femeilor, cari stau imbulziți în fața lui în tribunele publice.

Distracția acestor din urmă se poate vedea și asupra acestui lucru atrag atenția dlui N.

Se distrează, așa e, zice N. și credeți-mă d-nă, că nici oratorul, care-l vedeți că se sbuciumă la tribună cu gesturile lui de actor, nici aceia, cari îl aplaudă ori îl hulesc nu sunt indiferenți față de prezența auditorilor și auditoarelor de aici din galerie. Acești oameni se simt observați și lor le cononie aceasta. Periculos obiceiul!

Imi pare că multe abuzuri de cuvinte și de gesturi, multe prostii și multe extravaganțe, ar fi evitate, în localul acesta, dacă nu le-ar atacă creierul, preocupăția de a impune publicului de aici și mai cu seamă femeilor!

Altcum se vorbește, altcum se cugetă, alta e poziția, ce o ia omul înaintea unui zid gol și alta înaintea unei tribune, unde se zăresc pâlării cu flori și ochi frumoși, cari privesc.

Sunt grozavi în politică ochii unei femei frumoase. Acești ochi provoacă tot felul de prostii. Înainte era omul simplu, acum vrea să strălucească; era conciliant, acum e susceptibil și

agresiv; se putea abține dela vorbe inutile, acum e guraliv și flecar.

Ea e aceluși el caută să-i placă. Și în sfârșit tribuna îi ațîță. Fiecare cuvânt, care-l spun, este o parte din rolul cel joacă, și are încrederea, că-l joacă bine. Priviți pe omul ce urlă în momentul acesta și pe care dl J. îl amenință cu pumnul.

El aveă poate de spus o opinie folositoare, pe care ar fi predat-o înțelepțește dela locul său.

Dar l-a urcat pe catedră, i-a oferit ocazia de a se urca pe scenă, pentru a declamă, ceea-ce aveă de spus; cum doriți Dv. ca el să reziste acestei tentațiuni? E un latin, îi place teatrul, iată-l ajuns prolix, impertinent, tumultus și neplăcut. Și toate acestea pentrucă l-au urcat ca un metru și jumătate deasupra pământului. Lăsați-l să se coboare, imediat va coborî glasul, va suride adversarului, pe care-l amenință mai înainte și îl va conduce de braț la bufet«.

— **O invenție.** Profesorul Korn, inventatorul fototelegrafiei, a sosit la Berlin. El se va duce zilele acestea la Breslau, unde va rosti un discurs asupra invenției sale și se va înapoia la 27 a. c. la Berlin.

D'abia atunci vor începe, între Berlin și München, experiențe ale căror rezultat se așteaptă cu nerăbdare, căci de el atârână punerea în practică a noiei invențiuni. Se va instala câte o stațiune în cele două orașe.

În Iulie, profesorul Korn se va duce la Londra. El speră că în curând se vor putea transmite dela Berlin la Paris și Londra, și vice-versă, nu numai portrete ci și fotografii înfățișând peisagii.

Cât despre transmiterea scrisului, ea se va face prin ajutorul excelentelor aparate, inventate de englezul Bachereell și de abatele italian Caseli.

Acest sistem va îngădui să se transmită într'un ceas 500 cuvinte de scriere obișnuită și 2000 cuvinte stenografiate.

— **Groznică catastrofă** la o reprezentație teatrală, s'a întâmplat cu prilejul unei reprezentații de binefacere la Odesa, și la care s'a jucat feeria fulgilor de zăpadă, feerie la care au dat concursul și mai mulți copii în vârstă de 10 ani.

Fulgii de vată, cu cari era acoperit un copil, luară deodată foc.

În puține clipe întreaga scenă era o mare de flăcări.

Spectatorii fură cuprinși de o panică teribilă.

Nouă copii au ars; zece alții sunt grav răniți. Mai multe femei, mame ale copiilor, cari se aflau în sală au înebunit de spaimă.

— **Trece drept senzație** pepinieria de iarnă din Nagy-Ösz (comitatul Torontal) ale carei plantațiuni sunt cercetate an de an de proprietari și agricultori, ca să învețe modul șor de cultivare și să-l folosească la viile lor. Fiecare proprietar de vie care vrea o viță sănătoasă și bună și-o câștigă din acest loc. Prețuri curente cu ilustrații, în limba română, maghiară și germană se trimit gratuit fiecăru.

— **Nefericire.** Pentru cine e rob cu totul de patima beției, un medicament neîntrecut, ce poate să-l împiedice și desvețe dela aceasta patimă distrugătoare și omoritoare de viață prețuște foarte mult. Atragem atențiunea asupra inseratului farmacistului Frankl Antal din Seghedin, ce-l publicăm sub titlul »Am fost bețiv«.

— **Laptele de castraveți** (ugorkatej) este mijlocul în general recunoscut de cel mai bun pentru îndepărtarea a orice necurătenie de față cum sunt petele de ficat, bureții, mitesser, pipingini, etc. După folosință de 3—4 zile întinerește fața și îi dă colorare vie sănătoasă. Primul depozit de vânzare drogheria »Abbazia« a lui B a l a s s a Cornél Budapest, Andrassy ut 47. Se află în ori care drogherie și în apotecă.

Felurime.

Câți jidani sunt pe lume? Dr. Ferruccio Servi, rabin italian, face o statistică interesantă despre numărul evreilor din Europa și celelalte părți ale lumii dela anul 1906, 6 Septemvrie până la 1907, 9 Septemvrie.

Ovreeii din lumea întreagă în acest restimp au atins cifra de 11 milioane și anume: 9 milioane în Europa, 100.000 în Asia, 350.000 în Africa și 50.000 în Australia.

Iată cum sunt împărțiți în diferitele state ale Europei:

Anglia 235.000, Australia 1.224.899, Belgia 12.000, Bosnia-Herțegovina 8213, Bulgaria 33.663, Danemarca 5000, Franca 86.885, Grecia 8350, Holandia 103.988, Ungaria 851.378, Germania 506.958, Rusia 3.872.625, Polonia-rus. 1.316.776, Portugalia 1200, România 269.015, Spania 5000, Elveția 12.551, Svedia și Norvegia 5000, Sârbia 5102, Turcia 282.287, Italia 52.115.

Dela judecătorii și tribunale.

Socialist osândit. În urma verdictului afirmativ al juraților, tribunalul din Budapesta a osândit la *5 luni temniță și 600 cor. amendă* pe socialistul Szabó Imre pentru că printr'un articol publicat în »Népszava« delat 7 Oct. 1906, a agitat în contra clasei bogate.

Concert, petreceri.

Concertul din Pauliș. Corul vocal condus de învățătorul George Stoian din Pauliș a dat Sâmbătă, în 3/16 Martie a. c. un frumos concert. Programul variat și ales a atras nu numai țărani mulți din loc și Miniș, dar chiar și străinii au ținut de cuviință să participe. Sala ospătăriei a fost îndesuită de public. În Pauliș așa reușită petrecere n'a mai fost. E primul concert dat aici, în adevăratul înțeles al cuvântului.

Fiind primul concert și în considerare, că sala mare a ospătăriei comunale nu e prea încăpătoare, cu regret n'au putut fi invitați toți fruntașii din comunele învecinate.

De altfel concertul s'a dat aproape numai pentru țărani, cari au și avut prilejul să profite din piezele instructive ale programului. »Procesul«, dialog de Maria Drăgan, a atras atenția țăranilor asupra răului ce rezultă din procesele purtate fără rost și folos. »Lenea«, trilog de M. Drăgan, în care se combate trândăvia, fala proastă și răul așa de lăsat în popor de a purta haine din dușman, a lăsat urme adânci în sufletele celor prezenți. Cu astfel de piese se pot îndrepta unele rele ce bântuie poporul nostru. »Pictorul fără voie« predat cu dibăcie, a produs multă veselie. Dl învățător Aug. Rufu din Miniș, d-șoarele Stoian și ceilalți diletanți au fost răsplătiți cu aplauze frenetice. Coristul D. Boșneac a declamat »Peneș Curcanul« cu deplin succes. Poezia »Limba mea« de N. Ștef, declamată de eleva Maria Raitar, a fost binevenită, ca să treziască iubirea de limbă și sentimentul dragostei de neam.

Toate punctele din program au reușit peste așteptare. Astfel s'au răsplătit silințele harnicului învățător G. Stoian iar iubii țărani doritori de înaintare în frunte cu preoții, clitorii, vrednicul comerciant I. Mladin și bravul țăran Ioan Șiclovian se vor bucura în curând de rodul ostenețelor, având bibliotecă parohială atât de trebuitoare. †

Au binevoit a suprasolvi st. domni: Fr. Vasoczy notar 2 cor. 60 bani, Nica Musteț 1 cor. 40 bani, Schlesinger I. 1 cor. 80 bani, Petru Pelle 60 bani, Savu Dorca inv. 80 bani și Herslinger A. 80 bani. A încurs de tot 142 cor. din cari s'au detras spesele de 74 cor. 70 bani, iar venitul curat de 67 cor. 30 bani s'a dat pentru înființarea grabnică a bibliotecii școlare. Primească atât generoșii suprasolvitori, cât și toți spriginitorii și în deosebi dl inv. Savu Dorca, venit din depărtare, călduroase mulțumite.

Economie.

Arad, 26 Mart. 1907.

La Nicolae Zăvoianțiu din Vrányuc u. p. Rakasdia se află de vânzare loze selbatice clasă I și II.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 26 Martie 1907

INCHEEREA la 12 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907 (50—kg.)	7.68—7.69
Secară pe Aprilie 1907	6.68—6.69
Ovăs pe 1907	7.79—7.80
Cucuruz pe Maiu 1907	5.27—5.28
Grâu pe Octomb. 1907	8.05—8.05

INCHEEREA la 5 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907.	7.69—7.80
Secară pe Aprilie 1907	6.65—6.66
Ovăs pe Aprilie 1907	7.81—7.82
Cucuruz pe 1907	5.28—5.29
Grâu pe Octomb. 1907	8.08—8.09

— Prețurile socotite după 100 kgr. și în bani gata. —

Redactor responsabil Sever Bocu.
Editor-proprietar George Nichin.

Află aplicare doi culegători tipografi

pe lângă leafa minimum
la tipografia „Tribuna“, Arad.

(Str. Deák Ferenc 20.)

Ofertele să se trimită la Administrație.

Nu-s bani aruncați

ci hotărît e capital ce fructifică aceea ce dai pentru Emulziunea lui Scott, căci sănătatea cel bună, plină de putere, e mai mult vrednică decât o avere. Emulziunea lui Scott conține cel mai bun oleiu de știucă din Norvegia, și numai calitatea aceasta se folosește la pregătirea Emulziunii lui Scott. Procedura proprie de pregătire dlui Scott e întemeiată pe praxă și studii de 30 ae ani. Acest leac are putere extraordinară și acolo unde trebuie să vindece sau să pustiască urmările unei boale, are efect repede și sigur. Cu oleiul comun de pește nu se poate nici pe de parte acel succes sigur și favorabil ca cu Emulziunea lui Scott. (4)

Semnul, că Emulsiunea lui Scott e veritabilă este breveta: «un om, care poartă în spate o știucă mare».

EMULZIUNEA lui SCOTT,
se află în fie-care apotecă.

Prețul unui flacon original G. 2.50

A V I S.

Un candidat de avocat

află aplicare

în cancelaria avocatului

Dr. Joan Papp, Brád.

Croitorie elegantă de haine bărbătești.

Inokai Tóth Lajos

Arad, Palatul Neumann

Stofe de prima calitate englezești. În special

==== Croitorie pentru preoți. ====

Reverenzi, pardesiuri și alte haine la comandă ori gata.

Iși recomandă bogatul magazin care este primul în Arad.

— — Prețuri solide. — —

Am fost bețiv în totdeauna până ce n'am folosit medicamentul contra beuturii alui Frankl Azi mă în torc cu scârbă dela ori ce beutură spirțuoasă. K. M. casa p. Acest medicament n'are nici gust, nici miros. Se poate pune în ori și ce beutură spirțuoasă. Sănătății nu-i stricacios. Un flacon întreg 5 coroane. Acest medicament nu se poate procura și nu se poate căpăta nicăiri, decât în farmecia lui

FRANKL ANTAL
(Szeged, Felsőváros
nr. 20)

Să nu mai suferi nimeni!

pentru că poți scăpa de ori-ce durere provenită din răceală prin vestitul

Spirit de ghiasă (jégszesz).

E singura mângăiere pentru cei ce sufer de podagră ischiași și reumă.

Nu este numai un medicament indispensabil de casă, dar din cauza efectului grabnic și radical chiar o minune.

Dl învățător-director Z. Szöke Albert din Panczélseh îmi scrie următoarele:

Spiritul de ghiasă l'am primit cu mulțămintă; mi-a făcut o mare bucurie, că în trei rânduri și anume la o durere de măsca, la durere de stomach, la durere de înțepenirea gâtului și odată la durere da cap l'am folosit cu deplin succes. Il recomand călduros ori-și-cui, căci e o adevărată binecuvântare pentru cei-ce sufer.

Mai cer 3 sticle mari.

Durerea de dinți și de cap înceată deloc de el.

La oboseală, simț de slăbiciune, la esofarea după lucrul greu, la împunsături din coastă, la scrintituri, la dureri de stomach, de piept și la dureri de foale etc, după o singură frecare omul se simte ca de nou născut.

Minunatul Spirit de ghiasă a întrecut D-Tale — Spirit de ghiasă toată așteptarea mea, drept aceea mai cer șese sticle mici din acest medicament escelent. Cu deosebită stimă

Kékellő

Josif László, paroch.

Dragă Dle apotecar! Binevoește a-mi trimite cu rambursă șase sticle mici din vestitul

Spirit de ghiasă (jégszesz)

cu întoarcerea poștei; căci au un efect foarte bun și se pot folosi cu un mare rezultat: și-l recomand foarte călduros ori-și-cui.

Dumnezeu să trăiască pe inventatorul spiritului de ghiasă.

Atkár

Bander Gábor, măsur.

E cu neputință a înșira nenumăratele epistole de recunoștință și mulțumită, prin cari e laudat

spiritul de ghiasă.

Aceste puține specimenē dovedesc escelența și marea lui răspândire într'un timp foarte scurt, încât deja are și imitatori.

Inventatorul și unicul său fabricant este:

Szémann Ágoston

apotecar

HATVAN.

3 sticle mari sau 6 sticle mici trimit franco ori-unde.

Prețul: 1 sticlă mare 1 cor. 20 fil., sticlă mică 60 fil.

Fie-care sticlă e sigilată și numele inventatorului se află atât pe sticlă, cât și pe avisul de folosință.

Să ne ferim de imitațiuni.

Cel mai sigur medicament contra tusei, răcelei și răgușelei este
zăharul lui RETHY,
 o o ce se capătă în ori-care farmacie. o o
 Pretul unui borcan 60 fil. Să se ceară numai zahărul
 lui Réthy. Cinci flacoane trimite pentru 3 cor. cu
 porto cu tot.
 Pregătitorul RETHY BÉLA farmacist, Békécsaba.

IN AMERICA DE NORD
 la Waynesboro Pa.
 se află
The Geiser
Manufacturing Co.

la care se află de vânzare mașinele cele
 mai bune și mai noi, inventate numai de
 doi ani încoace.

**MAȘINI DE TREIERAT, bucate cu
 elevator, suie paiele sus pe jireadă (sau
 cozol). LOCOMOTIVE care se trag de sine
 singure și trage și treierătorii după ele.**

**LOCOMOTIVĂ și PLUGURI, plug cu 6
 fere, plug cu 8 fere și cu 12 fere; puterea
 locomotivei dela 18 până la 40 de cai. Și
 este locomotivă purtătoare cu numele »PER-
 LESS«, cu putere dela 6 până la 30 de cai.
 Tot aceasta societate caută un neguțator de
 mașini la care pot să-i deie în vânzare, ar-
 rătând prețurile și săi arate un nou chip
 de a câștiga bani prin mașinele din America
 Ori care neguțator poate să probeze numai
 un an și va afla că mașinile Americane
 snt cele mai bune.**

P. T.

Avem onoare a anunța prea on. public și
 mult stimatilor nostri mușterii, că din cauza mă-
 ririi chiriei ne-am mutat prăvălia, care am a-
 avut-o mai mult de 25 de ani în Piața Andrassy
 nr. 20, în palatul Fischer Eliz.

în strada Jozsef főherczeg nr. 11.
 casa MULLER (colț cu strada Karolina).

Din cauză, că avem un local închiriat cu
 mult mai ieftin ca cel de până acum suntem în
 plăcuta poziție de a servi pe on. noastră cliență
 cu prețuri și mai convenabile ca până acum.

Atragem atențiunea prea on. public asupra
 firmei noastre, asortată bogat cu toate cele de
 lipsă și îl rugăm să ne onoreze cu vizita lui
 prețioasă și a ne însărcina cu binevoitoarele lui
 comande și semnăm

cu cea mai mare stimă:

Kilényi C. és T-sa

La plumbul vântat — József főherczeg-ut nr. 11

Crema Aphrodite

nesticăcioasă și fără unsoare
 vînderă în cât va zle cu signi-
 ranță pistrui, coșurile, roșeața
 mânelor și obrazului, arsura
 de soare, și face pielea netedă
 ca catifeană. Acest medicament
 recomandat de toți medicii, vin-
 decă mai sigur decît orice ali-
 fie opăreala, căci nu produce
 coșuri (comedo).

Săpunul de - Aphrodite

face fața fragedă, plăcută și tânără;
 femeii mai în vîrstă încă îl între-
 buințează împreună cu crema, pentru-
 că întinerește.

Un borcan de Crema Aphrodite 1 cor., un borcan mare
 2 cor., un borcănăș de probă 70 de bani. — Săpunul de
 cremă Aphrodite 1 coroaună. — Pudră (în 3 colori) cu sau
 fără prăsimă 1 coroaună, cutie mare 2 coroaună.

Spiritul pentru păr

AL LUI BASCH e
 medicament sigur
 contra căderii părului și mătrefii; costă 2 cor., o sticlă
 de probă 1 cor.

Syr nervinus

comp. „BASCH”
 e cel mai bun mijloc contra tu uror
 boalelor de nervi: contra durerii de
 cap neuragice, slăbiciunii de nervi,
 oboselii, în-omniet etc.; contra boalelor
 de sînge și de oase: a anemiei, clo-
 rosei, rachitismului (boala englezească)
 etc.; contra boalelor de inimă și scro-
 fulesei.

E probat de foarte bun la reconva-
 lescență.
 O sticlă 2 coroaună.

Antisutin Basch

e leac probat contra asu-
 dării mânilor și picioare-
 lor. O sticlă 1 coroaună.

Esența gstrală a lui Basch

e leac
 sigur
 contra lipsei de apă, contra durerii de stomach, contra
 coliciei, întrebuințată împreună cu praful lui Basch în-
 ceată durerii e, întărește stomachul, conținește răgătală;
 e bun după mîncare ori hă tură multă. La boala mai to-
 delun ată să poate folosi pilulele curățitoare de sînge
 ale lui Basch.

1 sticlă de esență 1-20 cor., 1 sticlă mare 3 cor., 1 cutie
 de praf 1 cor., — 1 cutie de pilule 1 cor., 7 cutie 6 cor.

Sirupul de sulfoquaiacol

al lui Basch, singurul aju-
 tă la tuse, reușeală, la boalele de piept și de plămîni,
 contra tusei măgărești, la junghieri în coaste, la năduf
 etc. Acest sirup face să crească greutatea trupului, vin-
 decă tusea, scutpatul și asudarea de noapte. Pe lângă
 sirup aj: foarte mult **CEAIUL DE PIEPT ALUI BASCH.**

1 sticlă de sirup 2 cor. Mai mult de 4 sticle se trimet
 franco. 1 cutie de ceaiu 1 cor., 1/2 de cutie 60 fil.

**Spirtu lui Basch contra reuma-
 tismului și podagrei**

e indispensabil eco-
 nomilor, pădurarilor,
 turistilor etc. după e încortare prea mare; el vindecă
 foarte repede junghierile din mîni și din picioare, du-
 rerea de mijloc, umfăturile etc.

1 sticlă 1 coroaună, 1 sticlă mare 2 coroaună.

Praful de vite

al farmacistului Basch e de
 recomandat tuturor econo-
 milor pentru tusea și umfătu-
 rile ghindurilor la cai; la vite
 corunte, porci și oi pentru
 curățire și poftă de mîncare.
 Întărește, ajută mistuirea și
 împiedecă să se umfle. Vaci e
 dau lapte mai bun și mai mult
 după el.

1 cutie 70 fileri; 11 cutii 7 coroaună, franco.

Restituțiuni-fluidul

lui Basch e bun la bol,
 cai și vaci contra po-
 dagrii, umfătu il vinelor, umfătorilor etc. E de recoman-
 dat să se frece caii și boii după muncă multă cu acest fluid
 vestit, căci astfel își recăștiga prețurile și devin sprintini.

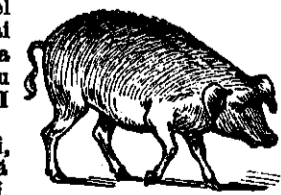
1 sticlă 2 coroaună, sticlă de probă 1 coroaună.

Prav de vaci

face să crească pofta
 de mîncare și curăță
 sîngele. E eschis să dea
 vaca lapte albastru ori
 cu sînge, nici nu să
 umfă vaca. E de lipsă
 la schimbare de nutreț.
 1 cutie 1 cor.; 1/2 de cutie
 60 bani. La cumpărători
 mai mari rabat.

Praful de porci

e cel
 mai
 bun de îngrășat porci, până la
 250 de chile. Acesta împreună cu
PICĂTURILE PENTRU PORCI
 alui Basch îi păzesc de boale.
 1 cutie de praf 70 de bani,
 11 cutii 7 cor. franco. — 1 sticlă
 de picături de porci 70 fileri,
 12 sticle 6 cor. franco; 50 de sticle 20 coroaună.

Toate preparatele au marca ingerului.

Comandele de peste 6 cor. le trimete franco:

farmacistul **Basch Ernő** Az angyalhoz

NAGYBÉCSKEREK, GABNA-TÉR.

Fabrica lui

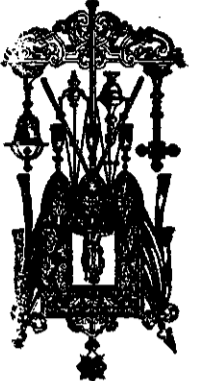
Luca K. Alexievits,

pregătitor de haine preoțești

Recomandă atelierul său asortat cu tot
 felul de recvizite și haine preoțești de îm-
 brăcat în vremea slujbei în
 biserică.

Pregătește tot felul de
 icoane sfinte legate foarte fru-
 mos cu aur și mătăasă. Pregă-
 tește steaguri, prapore, și altele.
 Icoana mormântului lui Christos
 îl face foarte frumos.

La cerere trimite catalog
 și preț-curant gratuit.

Permis prin decretul ministerului de internă, nr. 41.994.

Doamnelor!

CREMA LOTUS este cea mai bună și mai
 nesticăcioasă alifie pentru înfrumșetare, în-
 trebuințându-se atât ziua cât și sara. Delātu-
 ră totfelul de pete, precum: pistrui, pete de
 ficat, casuri și buburuze, beșicătură și pre-
 ciugiuni.

Fața primește o culoare frumoasă și curată.
 SAPUNUL LOTUS e sapun de toaletă, are
 miros plăcut și se poate întrebuința și fără
 cremă.

PUDRA DE FLOARE LOTUS în culoare
 albă, roză și galbină. Pregătită după metoda
 americană, un mijloc de înfrumșetare înafen-
 tiv și admirabil. Se recomandă și doamnelor
 mai în etate, pentrucă delātu ră încreștării și
 redă o față tînără.

Prețuri: Crema Lotus Cor. 1.—
 Sapunul „floare Lotus, flacon mare „ 1.—
 „ „ „ „ flacon mic „ 1.—

Magazinul principal: în grănatia de pălării
 pentru doamne:

A „Párisi nõhöz”,
S Z E G E D, Iskola-ut 13 sz.

Comande din provincie pe lângă rambursă.
 Vînzătorilor prețuri scăzute.

Nou

**atelier de modă pentru
 pălării de dame!**

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. public,
 că am deschis

atelier de modă pentru pălării de dame
 în Arad, strada Deák Ferencz Nr. 2 (casa
 lui Sebesy), care va corespunde timpului și gustu-
 lui modern și tuturor pretenziunilor de azi.

În magazinul atelierului meu, se păstrează în
 permament cele mai frumoase modele esite dela
 firmele cele mai distinse. — Asortiment mare de
 pălării de doliu. — Străformări și alte lucruri
 aparținătoare acestei specialități, se execută punc-
 tual și cu prețuri moderate.

Comandele din provință le execut cu cea ma
 mare promptitudine.

Se rogă de partinire:

AMTMANN ANNA

ARAD, strada Deák Ferencz Nr. 2.

Edificat
la
1838.

Schiller József

Edificat
la
1838.

Atelier de articole aurite, oglinzi și rame pentru icoane
Szeged, Petőfi Sándor sùgár-út 11/a.

Primesc spre efectuare pe lângă prețurile cele mai avantajoase:

Lucruri de tot felul: Rame pentru icoane și oglinzi din lemn, făcută vâdn plan, în modul cel mai artistic.

Auritori ce se poate spăla pe icoane vechi și noi și rame de oglinzi. Infrumșetări de sculpture, de palate, hotele și cafenele.

Aranjamente pentru biserici pre-cum înfrumșetări de altare, anvoane, baltisterie, steaguri, feșnice, catafalce, cupol, efelinare, cruci și icoane.

Liferantul de lumini de ceară a diecezel catolice din com. Bihar și Sikagy.

INTEMEIAT LA 1835.

Frölich Jozsef pregătitor de lumini de ceară
NAGYVÁRAD.

Adjustat cu mașini cu putere electrică.

Recomandăm în binevoitoarea a onor. public, fabricațiunile sale de lumini de ceară, lumini de ceară de I-a calitate bucată 4-80 Cor. II-a calitate 4 Cor. III-a calitate 3 Cor. — Tot felul de lumini mai mici, albe, galbene sau colorate. — Lumini de ceară pentru cununie, albe și frumos aurite pârchea dela 5 Cor. până la 100 Cor. — Cea mai fină tămăie din Egipt, prima 2-40 Cor. secunda 1-80 Cor. tertia 1 Cor. — Cel mai fin oleu destilat de flori în cano de tinichea indeosebi pentru biserici. Klgr. 96 fl. — Recomand luminile mele pentru altar, pregătite din steariu curat, ce nu picură și nu curg. Și cea mai bagatelă comandă o eșcut prompt, pachetare nu se cmpută și dela 5 Klgr. în sus expediția e francată.

Miere și ciară galbină cumpăr pe lângă prețurile cele mai mari.

Adjustat cu mașini cu putere electrică.

PFÄFF

Oficina de dregere și magazinul cel mai vechiu de bicicletă și mașini de cusut.

Hammer Vilmos mechanist

Piața Szabadság nr. 7. ARAD Piața Szabadság nr. 7.

Asortiment bogat de mașini de cusut SINGER și MINERVA.

Unicul magazin de renumitele mașini de cusut

PFÄFF.

Cel mai ieftin mijloc de cumpărare de articoli pentru bicicletă și mașini de cusut.

MARE OFICINĂ DE DREGERE.

In magazin se află mare asortiment de gamophone și plăci.

— Condiții de solvire foarte avantajoase. —

Am onorul a aduce la cunoștința mult onoratului public că am deschis în Lugoș, strada Bonnaz (Palatul com. bis. ev. ref.)

prăvălie
cu obiecte de aur și argint, de juvaericele și
ceasornice.

O praxă de 35 ani în orașele cele mai mari din țară și străinătate mă pune în plăcuta poziție de a putea satisface și cele mai mari preteziuni.

Nizuința mea principală va fi totdeauna îndreptată într'acolo, caprin liferare

de mărfuri numai de prima clasă

prin lucrare precisă și bună, pe lângă prețuri moderate

să-mi câștig și asigur crederea onoraților mei mușterii.

Voiu pune deosebit pond pe fabricarea de juvaericele, precum și pe

reparatura conștiențioasă perfectă a ciasonnicelor

conducând însumi toate lucrările și ori-ce reparatură, fie cât de mică, va fi executată cu cea mai mare punctualitate și conștiențiozitate. Vă rog să vă convingeți prin o comandă de probă despre calitatea bună a articolelor mei precum și despre lucrarea conștiențioasă și precisă a reparaturilor ce mi-se vor încredința.

Recomandându-mă bunăvoinței mult onor. public,

semnez cu deosebită stimă:

Eduard Neumann,
ciasonnicar și juvelier.

TELEFON Nr. 87.

Schaefer Richard Géza

lăcătuș de edificii, canale și apaducte

Arad, Strada Batthyányi Nro. 17.

Pregătește din fier bine bătut: grillage la fluviu, trepte, balcoane, și pentru bănci.

Primește spre efectuare ori-ce forme de fer, acoperișuri și rame de ferestri, întărind prin fer ferestri și uși. Construcție de apaducte, eșitoare fără miros, pisoare, lavortoare, scări în orice formă și mărime. Aduce și face fântâni cu trageră spre orice scop. Atelier expert. Mare magazin de tuburi de piatră smălțuită.

TELEFON Nr. 87.

Müller György

prăvălie de prapuri, odăjdii și obiecte bisericesti

Temesvár-Józsefváros, Uri-utcza nr. 16

recomandă magazinul său bogat de odăjdii bisericesti, acopereminte pentru altar și obiecte pentru biserici de ritul ortodox. Tot felul de steaguri bisericesti, articoli de aramă și lemn precum icoane sfinte.

Cruci din tinichea pentru câmpuri, obiecte pentru împodobirea bisericilor în eșecție frumoasă și după stil. Provoacăndu-mă la experiența câștigată pot să asigur onorata preoțime, că voi putea satisface pretensiunilor celor mai gingașe.

*Se recomandă
a executa următoarele:*

OPURI și BROȘURI

INVITĂRI

BILETE DE LOGODNĂ
după dorință și în culori

BILANȚURI

ANUNȚURI FUNEBRALE

● Tot felul de lucrări tipografice ●

atingătoare de această branșă

FOI PERIODICE

PROGRAME

BILETE DE CUNUNIE
după dorință și în culori

ADRESE

BILETE DE ÎNTRARE

„TRIBUNA“

ARAD

Str. Deák Ferencz nr. 20

PREȚ-CURENTURI
în coli-ce timbre

NOTE

STATUTE • LIBELE

CIRCULARE

● Diferite tipărituri pentru bănci ●

CĂRȚI DE VISITĂ
diferite formate

MENU

PLICURI CU FIRMA

OBLIGAȚIUNI

Comandele primite să efectueze prompt și conștiincios.

CĂRȚI în COMISIUNI

Prețuri moderate!

EDITURĂ PROPRIE

PUBLICAȚIE.

Institutul nostru în adunarea generală ordinară ținută la 27 Februarie 1907 a decis cu unanimitate urcarea capitalului social dela 600,000 coroane la suma de 1.200,000 cor. prin o emisiune nouă a 3000 de acții în valoarea nominală de câte 200 cor.

Intru realizarea acestui concluz, pe baza autorizării primite dela adunarea generală, prin aceasta ne luăm voie a le oferi Onor. Acționari ai institutului nostru pentru cumpărare 3000 acții nouă pe lângă condițiunile următoare :

1. Fiecare acționar vechiu al institutului are drept să opteze și să subscrie din emisiunea nouă cu prețul nominal de 200 cor. spese, atâtea acții, câte poșede transcrise pe numele seu din emisiunea primă.

2. Terminul de optare și subscriere pentru acționarii vechi se fixează dela 1 Aprilie până în 15 Mai 1907 cu aceea, ca toți acționarii vechi deodată cu decherațiunea de subscriere, sub urmările pierderii dreptului de opțiune, sunt dator să depună la institut până în 15 Mai 1907, toate acțiile lor vechi, pentru care optează la subscriere și să plătească la cassa institutului dela fiecare acție subscrisă din emisiunea nouă 40 cor. ca prima rată din prețul acțiilor emise și 10 cor. spese.

Acționarii vechi, cari nu au participat la subscriere până la termenul de 15 Mai 1907, își pierd dreptul de prioritate și favorul de a subscrie acții din aceasta emisiune cuprețul nominal de 200 cor. și 10 cor. spese.

Acțiile depuse la institut pentru optare se ștampilează cu nota de opțiune și se restituiesc imediat acționarilor, dimpreună cu un titlu provizor de acții, în care se induce plățirea ratei prime și a tuturor ratelor următoare.

3. Prețul de emisiune a acțiilor, conform dispoziției §-ului 9 din statute se plătește în cinci rate treilunare și anume:

- a) prima rată dimpreună cu spesele de 10 cor. conform punctului 2 al acestei publicațiuni. este a se plăti deodată cu optarea cel mult până în 15 Mai 1907,
- b) a doua rată până în 15 August 1907,
- c) a treia rată până în 15 Noembrie 1907,
- d) a patra rată până în 15 Februarie 1908,
- e) a cincea rată până în 15 Mai 1908.

Fiecare acționar are însă drept să plătească mai multe rate, sau toate ratele înainte de termen.

În lipsa de plată a ratelor la termenele fixate se aplică dispozițiile §-lui 10 din statute, în sensul cărora acția neplătită se anulează și în locul aceleia se emite un nou titlu de acție, iară ratele plătite cad în favorul fondului de rezervă.

4. Acțiile nouă după plățirea tuturor ratelor vor participa la toate beneficiile și se vor bucura de toate drepturile, ce poșed acționarii vechi, dar la dividendă participă numai cu începutul deja 1 Ianuarie 1909.

Dela plățirea ratelor până în 1 Ianuarie 1909 acționarii primesc după ratele plătite 4 $\frac{1}{2}$ % interese, iară după ratele restante plătesc 6% interese de întârziere.

Eliberarea acțiilor nouă vă urma numai după plățirea prețului întreg a acelorora.

5. Acțiile neoptate și nesubscrise de acționarii vechi până la termenul de 15 Mai 1907, începând dela acest termen până la altă dispoziție, se vând din mână liberă cu prețul de 240 cor. pentru una acție.

Direcțiunea începând dela 15 Mai 1907 primește și pentru aceste acții însinuare de subscriere atât din partea acționarilor vechi, cât și din a altora.

Deodată cu aceste însinuări de subscriere sunt a se trimite la adresa institutului și 48 coroane dela fiecare acție, ca prima rată din prețul aceleia. Subscrierile de acții se vor lua în considerare în seria precum a sosit aceleia la institut împreună cu rata primă de 48 coroane dela acție.

Ratele următoare din prețul acestor acții sunt de a să răspunde în termenii următori:

- a) rata a doua de 48 coroane este a se plăti în 15 August 1907,
- b) rata a treia de 48 coroane este a se plăti în 15 Noembrie 1907,
- c) rata a patra de 48 coroane este a se plăti în 15 Februarie 1908,
- d) rata a cincea de 48 coroane este a se plăti până la 12 Mai 1908.

Dispozițiile din punctele 3 și 4 a acestei publicațiuni se vor aplica și față de acești acționari noi.*)

Dat în Oradea-mare, la 14 Martie 1907.

Direcțiunea institutului de credit și economii
„BIHOREANA“.

*) Aceasta publicațiune și formularul decherațiunei pentru subscriere de acții din emisiunea nouă s'a espedat la adresa fiecărui acționar, dar la o simplă cerere adresată institutului pe o corespondență poștală o trimitem cu plăcere tuturor, cari se nteresează de emisiunea nouă a institutului nostru.

● În mai multe expoziții premiat cu primele premii. ●

Nrul telef. 489.

Prima fabrică de căruță de pe câmpie

Ifj. Hodács János

SZEGED Strada Kistisza nr. 4.
(Urmarea str. Maros)

Magazin mare permanent din diferite
caruță noi domnești

Se pot căpăta pe lângă prețuri foarte
— — — — — avantajoase — — — — —

căruță folosite, în schimb (phaltone cu acoperiș și fără acoperiș, săniile ect. ect. ...)

Catalog ilustrat în cinste și fără porto.

Cimbalmă

se poate căpăta în rate și pe lângă prețuri moderate, trimițând cataloage mari ilustrate. — Numai la mine se poate căpăta »SCOALA« de cimbalmă, după care poate învăța foarte ușor ori și cine și fără profesor. Partea I-a 4 cor., a II-a 3 cor. 60 fil., a III-a 3 cor. 60 fil. După trimiterea banilor espedez gratuit

VARGA PÁL

fabricant de cimbalmă și de muzice

MAKÓ (casa proprie).

Constantin Georgevici

croitor de haine preoțești

VERSEC strada Gödör nr. 22.

Recomandă în atențiunea binevoitoare a clerului pregătirea a lor

totfelul de haine preoțești

pe lângă prețuri favorabile

și serviciu prompt.

La comande se cere trimiterea unei odăjdii întrebuintate.